

21. november 2008
hjo/08.03.0001-02

Miljøstyrelsen
joaff@mst.dk

AffaldVarme Århus
Amagerforbrænding
DONG Energy
Waste to Energy
DSV Miljø
Marius Pedersen
Renoflex-Gruppen
Reno-Nord
Stena Metall
Vestforbrænding

Høringssvar vedr. ændring af miljøbeskyttelsesloven

affald danmark takker for modtagelsen af ændringsforslag til miljøbeskyttelsesloven om affaldssektorens organisering.

Indledningsvis påskønner *affald danmark*, at lovforslaget benyttes til samtidig at rydde op i affaldstermer i loven. Det er tiltrængt og vil medføre større klarheden i affaldslovgivningen.

Derudover har *affald danmark* en række bemærkninger til lovforslaget – med udgangspunkt i den politiske aftale, som blev indgået af et bredt flertal i Folketinget om organisering affaldssektoren den 21. juni 2007.

Aftalen fastlægger de politiske retningslinjer for de anbefalinger, der var enighed om i miljøministerens arbejdsgruppe om organisering af affaldssektoren. Det indgår endvidere i aftalen, at aftalparterne drøfter spørgsmålet om hvordan forbrændings- og deponeringsområdet skal effektiviseres, efter at affaldsdirektivet er vedtaget.

Rammedirektivet blev vedtaget den 20. oktober 2008. Det forventes, at rammedirektivet offentliggøres i EU-tidende inden udgangen af 2008, hvilket vil betyde, at direktivet skal være implementeret af medlemsstaterne inden udgangen af 2010.

affald danmark anbefaler, at der hurtigst muligt tages politisk stilling til, hvordan forbrændingsområdet skal organiseres. Flere selskaber og kommuner overvejer for øjeblikket investeringer i nye forbrændingsanlæg til udbygning og/eller erstatning af ældre kapacitet, der skal skrottes. Investeringerne er i milliardstørrelse, og det er afgørende for ejerne af forbrændingsanlæggene, at rammerne for den fremtidige drift af forbrændingsanlæg fastlægges hurtigst muligt.

Frit valg af genanvendelsesanlæg for virksomheder

affald danmark hilser velkommen, at det genanvendelige erhvervsaffald konkurrenceudsættes, således at affaldsproducenter frit kan vælge mellem godkendte genanvendelsesanlæg, og at affaldsproducentens ansvar for behandling af affaldet kan overføres til en godkendt indsamler efter eget valg.

affald danmark har dog følgende bemærkninger til, at denne konkurrenceudsættelsen kun omfatter det kildesorterede genanvendelige erhvervsaffald.

affald danmark
Vesterbrogade 74, 3.
1620 København V

T 32 96 04 30
F 32 96 04 31
E ad@affalddanmark.dk
W www.affalddanmark.dk

Levering af blandet affald til sortering fordrer dermed fortsat en kommunal anvisning til det pågældende sorteringsanlæg, også selvom sorteringsanlægget – som det ofte vil være tilfældet - er på fritvalgslisten for kildesorteret affald.

Sortering på blandet affald skal ses som et supplement til kildesorteringen, fordi det blandede affald typisk består af genanvendeligt affald i så små mængder på den enkelte virksomhed, at det vil være for ressourcekrævende og pladskrævende at stille containere op til hver fraktion. Blandet affald til genanvendelse omfatter også sammensatte produkter, som ikke uden mekanisk behandling kan opsplittes i en eller flere genanvendelige affaldsfraktioner (eksempelvis møbler: jern/træ). Derved sikrer sortering af blandet affald en større genanvendelse end kildesortering alene kan sikre.

Denne reguleringsmæssige opdeling mellem kildesorteret affald til genanvendelse og blandet affald, der sorteres mhp. på genanvendelse på samme anlæg, er uhensigtsmæssig, og bør gentænkes i lyset af den næste fase af det politiske forlig.

Som *affald danmark* kender tidsplanen for udarbejdelse af nye regler for organisering af affaldssektoren, fremlægges forslag til ændring af miljøbeskyttelsesloven for Folketinget i januar 2009. En ny affaldsbekendtgørelse udarbejdes i løbet af 2009 med henblik miljøministerens underskrift ultimo 2009/primo 2010.

Kommunerne behøver omkring 6 måneder til at forberede sig på de nye regler, hvilket betyder, at de kommer til at træde i kraft ved begyndelsen af 3. eller 4. kvartal 2009, altså 3-6 måneder før affaldsrammedirektivet skal være implementeret, herunder den nye klassificering for forbrændingsanlæg.

Ovennævnte samt ønsket om hurtig afklaring af forbrændingssektorens organisering taler for at udarbejde regler, der også medtager den nye organisering af forbrændingssektoren.

Kommunale genanvendelses anlæg

Der findes i dag kommunale genanvendelses anlæg for erhvervsaffald. *affald danmark* opfordrer til, at mulighederne undersøges for, at de eksisterende kommunale genanvendelses anlæg for erhvervsaffald (f.eks. knuseanlæg for bygge- og anlægsaffald) kan fortsætte driften efter ændringen af reglerne om genanvendeligt erhvervsaffald. Forudsætningen herfor må være, at sådanne kommunale anlæg omdannes til aktie- eller anpartsselskaber og at der fastlægges vilkår, der sikrer at de konkurrerer på lige vilkår med privat ejede genanvendelses anlæg.

Der findes ligeledes kommunale genanvendelses anlæg, der primært håndterer affald fra husholdninger, men som også modtager genanvendeligt erhvervsaffald. Det gælder bl.a. modtagestationer for farligt affald og komposteringsanlæg for haveaffald. *affald danmark* foreslår, at det undersøges, om sådanne anlæg fortsat vil kunne tilbyde restkapaciteten til genanvendeligt erhvervsaffald. Også her må forudsætningen være, at der fastlægges vilkår, der sikrer at de kommunale anlæg på alle områder skal konkurrere på lige vilkår med de private virksomheder på markedet

Godkendelse af indsamlere og det kommunale tilsyn

Lovforslaget giver hjemmel til godkendelse af indsamlere – omfattende sorteringsanlæg. Eneste krav, der nævnes for at blive godkendt, er et to-dages kur-

sus, men det er ikke sikkert at netop et kursus for en ledelsesrepræsentant er det mest sikre værn mod useriøse indsamlere.

Fokus bør her sættes på klare og ensartede retningslinier for det kommunale tilsyn, herunder tilsyn med indsamlerens håndtering af affald, der ikke leveres til indsamlerens eget sorterings- eller forbehandlingsanlæg, men leveres direkte fra affaldsproducent til genanvendelse. Denne tilsynsopgave er ny for kommunerne - og ikke enkel, idet indsamling jo oftest foregår på tværs af kommunegrænser. Hvilken kommune skal føre dette tilsyn? - beliggenhedskommunen for indsamlerens hovedkontor eller for de enkelte lokalkontorer?

I det hele taget anbefales, at der sikres afklarede vilkår for det kommunale tilsyn i forhold til det genanvendelige erhvervsaffald – som hjælp til kommunerne og for at modvirke risiko for forskellig praksis mellem kommunerne.

Helt konkret bør bemærkningerne s. 26 om den kommunale pligt til at klassificere affaldet blødes op. Her står det at, ”Hvis der ikke findes et anlæg på registret (over godkendte genanvendelsesplaner), og der ikke er fastsat centrale behandlingskrav i affaldsbekendtgørelsen for en affaldsfraktion, må kommunalbestyrelsen klassificere affaldet som forbrændingseget eller deponeringseget.

Det bør være muligt – som i dag – at tillade genanvendelsesløsninger, der ikke kan findes på registret. Det er de løsninger, der i dag ofte udløser en konkret kommunal anvisning.

Endelig kunne man måske nævne, at den ret til eksport, der nævnes samme sted, ikke kun omfatter genanvendelse men også nyttiggørelse. Det gælder dermed også anlæg, der forbehandler blandet affald til genanvendelse.

Farligt affald

affald danmark anbefaler, at det fremgår af lovbemærkningerne til § 48 at kommunerne har mulighed for at opkræve et gebyr for at dække deres beredskab i forhold til farligt affald. Gebyret for farligt affalds ordningen vil således kunne omfatte et grundgebyr, der både dækker administration og beredskab for det farlige affald.

Desuden vigtigt, at farligt affald fra erhverv kun må leveres til genbrugsplads i art og mængde, der svarer til husholdningsaffald. Her er det ikke nok med krav om små biler og trailere – de kan rumme rigtig meget farligt affald fra f.eks. produktionsvirksomhed, som er dyrt at håndtere, og som genbrugsstationerne ikke er indrettet til at modtage.

De kommunale genbrugsstationer kan have forskellig kapacitet til håndtering af farligt affald, hvilket taler for, at mængdegrænsen for farligt affald kan være forskellig fra station til station

Genbrugspladser

Erhvervs adgang til genbrugsstationer reguleres meget forskelligt i dag. Med det politiske forlig og dette lovforslag indføres ensartede regler, som vil have forskellige konsekvenser i de enkelte kommuner.

Der er forskellige holdninger til den model, som politikerne har aftalt, men dog enighed om, at det kun skal gælde de små mængder, der kan leveres i

personbiler med trailere. Også her vil der dog ske en ensretning, idet der i dag er forskel på, hvor store trailere, der må benyttes på stationerne.

Derudover kan blot noteres, at erhvervs belastning af genbrugsstationerne vil være forskellig fra kommune til kommune – og at modellens fastlagte gebyrfordeling mellem virksomhedsgrupper ikke nødvendigvis vil svare til virkeligheden. I Århus vurderes de store håndværkervirksomheder at belaste genbrugsstationerne 25 - 30 gange så meget som øvrige virksomheder, mens modellen fastlægger, at de største håndværkere kun skal betale 16 gange så meget som øvrige brancher.

Indsamling af dagrenovationslignende affald fra erhverv

Lovforslaget indeholder ikke noget om virksomheders ret til dispensation fra dagrenovationsindsamlingen, som Miljøstyrelsen tidligere har meldt ud. I stedet har Miljøstyrelsen efterspurgt praktiske erfaringer og argumenter i den forbindelse.

Virksomheders pligt eller ret til at indgå i den kommunale dagrenovationsindsamling administreres meget forskelligt i kommunerne. I nogle kommuner er det frivilligt for virksomheder, om man ønsker at deltage, i andre kommuner er det en pligt, der nødigt dispenseres fra. Bl.a. kædevirksomheder har oplevet dette som en forstyrrelse i ønske om landsdækkende affaldsløsninger

I midtbyområder med blandet bolig og erhverv kan manglende plads og ønske om at minimere trafikken begrunde, at det fastholdes, at dagrenovationslignende affald skal indsamles ved den kommunale dagrenovationsindsamling. I særskilte erhvervsejendomme er dette krav ikke så vigtigt. Her er det først og fremmest vigtigt, at dagrenovationslignende affald indsamles hygiejnisk forsvarligt, og at det kan klassificeres som dagrenovationslignende affald fra erhverv på forbrændingsanlæg, da dette affald i forbindelse med nedbrud/revision ikke må mellemlagres.

En mulig ensretning af reglerne på tværs af kommuner kunne være, at give virksomheder i særskilte erhvervsejendomme ret til dispensation fra den kommunale dagrenovationsindsamling, men ikke til virksomheder i blandede bolig og erhvervsejendomme. Herved tages højde for plads- og trafikproblemer, mens de større virksomheder får lidt friere rammer til at etablere samlede affaldsløsninger.

Løsninger i den retning findes bl.a. i København og Århus, der jo samtidig opkræver gebyr for dagrenovationsindsamlingen via ejendommen (BBR) – og ikke hos den enkelte virksomhed (CVR).

Indberetning af data for affald

Det gode ved forslaget om en national affaldsdatamodel er, at virksomheder og anlæg fremover kun skal indberette et sted frem for indberetning til forskellige kommuner – nogen gang med forskellige formkrav.

Det er dog i lovforslaget uklart, hvem der skal indberette forbrændingseget og deponeringseget erhvervsaffald. I den nye §44 stk. 4 og i kommentarer til nr. 29 (s 31) lægges op til at indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald kan få ansvar for indberetning. Det er vigtigt at præcisere, at indberetningen skal omfatte alt det affald, som indsamleren håndterer for de enkelte virksomheder – ikke kun det genanvendelige affald. Hvis ikke, vil der være stor risiko for dobbeltindberetning eller ”indberetningshuller”

Et "indberetningshul" kan også opstå, hvis virksomheder, der ikke er godkendte indsamlere til genanvendeligt erhvervsaffald, men som indsamler affald til forbrænding og deponering, ikke skal indberette til systemet. Detaljerne kan afklares, når selve modellen skal udvikles. Her skal blot sikres at lovforslaget ikke udelukker fornuftige løsninger.

Generelt er det – som vi har påpeget tidligere - meget vigtigt at sikre en god kvalitet af de registrerede data. Det kræver på den ene side, at det er nemt at indberette til modellen fra indsamlere og anlæg og på den anden side, at der sættes tilstrækkelige ressourcer af til den nødvendige kvalitetssikring af data.

Vi er i den forbindelse meget bekymrede for detaljeringsgraden, som jo har betydning for, hvor nemt/svært det er at indberette affaldsdata. Bl.a. har Miljøstyrelsen meldt ud, at man ønsker indberetning efter EAK-listen, hvilket vi må fraråde. Den store fejlrisiko, skabt heraf, vil næppe opveje et eventuelt behov for registrering af affald opdelt i op til 800 affaldskoder.

Effektiv forbrændings og deponeringssektor

Der foreslås en enkel benchmarking, som udvikles sammen med branchen. På den baggrund har *affald danmark* udarbejdet et forslag, der lægger op til meget få og enkle nøgletal baseret på årsregnskabet og de grønne regnskaber. Hovedbudskabet er, at det ikke er muligt at finde helt sammenlignelige nøgletal – uanset hvor detaljeret man bliver. Derfor er det vigtigt at holde data på et overordnet niveau – der ikke koster alt for mange ressourcer for hverken anlæggene at levere data til - eller for Miljøstyrelsen at samle og analysere på.

affald danmark deltager gerne i en sådan benchmarking og bidrager gerne til udvikling og videreudvikling af modellen.

affald danmark vil ligeledes opfordre til, at der ikke opstilles detaljerede retningslinier for levetider og åbningsbalancer i de funktionsopdelte regnskaber – i hvert fald hvad angår forbrændingsanlæg. De fleste forbrændingsanlæg er allerede overgået til årsregnskabet og har i den forbindelse fastlagt afskrivningsperioder efter de gældende regler i årsregnskabsloven. Detaljerede krav hertil kan betyde, at anlæggene må gøre hele øvelsen om, uden at der i øvrigt opnås nogen væsentlig større sammenlignelighed af den grund.

Benchmarking og sammenlignelige nøgletal er værktøjer, der bruges for at motivere effektivisering af anlæg, der ikke er udsat for konkurrence. Det er værd at bemærke, at forbrændingsanlæggene meget vel – og meget hurtigt pga. affaldsrammedirektivet - kan blive udsat for konkurrence hvad angår erhvervsaffald. Dermed kan betingelserne for benchmarkingen for forbrændingsanlæg ændres radikalt, inden det overhovedet når at virke.

Det forventes ikke at være tilfældet for deponeringsanlæg – dog med den bemærkning, at det ikke vil være relevant at inddrage private specialdepoter i benchmarkingen.

Den 16. juli 2009 vil en række deponeringsanlæg senest nedlukke deres aktiviteter, hvorfor det må forventes, at de resterende anlæg vil modtage øgede mængder og dermed kunne øge deres effektivitet.

Innovation

affald danmark er enig i, at det er vigtigt at understøtte markedsetablering af nye teknologier med behandlingskrav og gerne EU-fastsatte behandlingskrav. Det er dog en forudsætning, at det er dokumenteret, at behandlingsteknologien fungerer i praksis og at det er dokumenteret, at løsningen er miljøøkonomisk bedre end de eksisterende behandlingsløsninger. I modsat fald kan understøttelse af en ny teknologi medføre unødvendige omkostningsforøgelser – frem for den ønskede effektivisering.

Som det fremgår af rapport udarbejdet af McKinsey for Miljøstyrelsen, er danske mængder af en række affaldsstrømme for små, til at et dansk behandlingsanlæg, der alene bygges for at behandle dansk affald, vil være konkurrencedygtige medmindre affald fra f. eks. Sverige og Nordtyskland også kunne behandles på et dansk anlæg. Adgang til at behandle udenlandsk affald er derfor også et incitament til at etablere et behandlingsanlæg.

Juridiske udfordringer og den videreproces

affald danmark ser stadig nogle juridiske udfordringer i lovforslaget i relation til eksempelvis dataudveksling og tilsyn, afgrænsningen af den kommunale opgavevaretagelse mv. Vi uddyber gerne dette synspunkt og bidrager meget gerne til afklaring af problemstillinger og løsningsmuligheder.

Økonomiske og miljømæssige konsekvenser af forslaget

Der er angivet beregnede økonomiske konsekvenser af lovforslaget, mens det er angivet at forslaget ikke har miljømæssige konsekvenser.

Hvorvidt vurderingerne er rigtige, afhænger af den mere detaljerede udmøntning af lovforslaget – dvs. udformningen af bekendtgørelsen. De konkrete regler i bekendtgørelserne har stor betydning for, om de kommende regler kommer til at fungere mere effektivt end i dag, og om der kan opnås miljømæssige gevinster – f.eks. i form af øget genanvendelse.

affald danmark bidrager gerne positivt og aktivt til at lovforslaget kan implementeres på en så effektiv og miljømæssigt optimal måde.

Med venlig hilsen

Leif Mortensen

Miljøstyrelsen
joaff@mst.dk

København den 21. november 2008

Høringssvar vedr. ændring af Miljøbeskyttelseslov.

Hermed RGS 90 A/S og DSV Miljø A/S's kommentarer/præciseringer til Affald Danmarks fremsendte høringssvar.

Vores kommentarer/præciseringer er:

- Kommentaren om, at der hurtigst muligt tages politisk stilling til organisering af forbrændingsområdet, er relevant. Men i forhold til deponeringsområdet finder vi tilsvarende, at det skal anbefales, at Miljøbeskyttelseslovens § 50 ændres så det ikke alene er offentlige myndigheder, der kan eje specialdepoter, men også virksomheder med specielle deponeringsbehov eller specifikke deponeringsfraktioner, som f.eks karterings- og jordrensningsvirksomheder.
Baggrunden er dels at lokaliseringen af specialdepoter er meget ulige og adgangen ofte kun tillades for virksomheder beliggende i interessant kommunen (erne) dels at større jordkarterer, -rensere bør have mulighed for, at kunne etablere egne specialdepoter for at have den nødvendige sikkerhed til at kunne byde på større entrepriser.
- Sorteringsanlæg/affaldsindsamlere
Vi finder **ikke** at konkurrenceudsættningen skal begrænses til kildesorteret erhvervsaffald. Vi er enige med affald danmark i, at sortering af blandet affald sikre en større genanvendelse end kildesortering alene kan sikre. Vi kan således tilslutte os synspunktet om at det ikke er hensigtsmæssigt at kildesorteret affald til yderligere sortering kan afleveres frit hos en godkendt indsamler, mens blandet affald med genanvendeligt indhold skal anvises af kommunen.
Vi finder således, at en godkendt indsamler skal kunne overtage ansvaret for genanvendeligt erhvervsaffald uden at der skelnes mellem kildesorteret og ikke kildesorteret.

RGS 90 A/S

Råstof og Genanvendelse
Selskabet af 1990 A/S
Selinevej 4
DK-2300 København S
Tlf. +45 32 48 90 90
Fax. +45 32 50 80 80

rgs90@rgs90.dk
www.rgs90.dk

CVR-nr. 15084790

- **Genbrugspladser**

Vi opfatter genbrugsstationerne som et gebyrfinansieret tilbud til kommunens borgere og mindre virksomheder om at modtage mindre mængder af affald, herunder farligt affald. Vi finder ikke at det fra politisk side har været hensigten at flytte store andele af affaldet til bortskaffelse og nyttiggørelse fra de organiserede affaldsstrømme til dette kommunale servicetilbud.

Med åbningen for, at erhvervsvirksomheder fremover også har adgang til genbrugsstationerne, bør dette princip fastholdes! En bil på 3500 kg med trailer kan lovligt udgøre en totalvægt på 7 tons, hvilket er det samme som en lille lastbil. Dette vil gøre det alt for attraktivt at flytte affaldet til genbrugsstationerne.

Vi finder at totalvægten skal begrænses til 3500 ton med eller uden trailer. Vi finder endvidere at fastsættelse af vægtbegrænsninger er ligegyldige, hvis der ikke pålægges kontrol med overholdelse af reglerne.

I forhold til farligt affald kan vi tilslutte os synspunkterne fra affald danmark, der må fastsættes regler så art og mængde svarer til husholdningerne, dels fordi det vil være en risiko, at ikke indrettede biler kører rundt med større mængder dels fordi indsamling/oparbejdning af farligt affald vil blive udsat for en unfair konkurrence.

Venlig hilsen

RGS 90 A/S

Jens Arre Nord
Miljø- og markedschef

Selinevej 4, 2300 København S.
Telefon 32 48 90 90, Mobil 20 13 05 47,
e-mail jn@dsvm.dk web www.rgs90.dk

Fra: jbmad@gribskov.dk
Sendt: 21. november 2008 18:23
Til: MST - Jord & Affald (Enhedens postkasse)
Cc: DAKOFA Hovedpostkasse
Emne: Høringssvar vedr. lovforslag fra Gribskov Kommune

Til Miljøstyrelsen
Kontor for Jord&Affald
Att: Brigitta Pürschel Christensen

Hermed fremsendes Gribskov Kommunes Teknisk Udvalgs bemærkninger til lovforslaget, efter udvalget behandling af sagen på møde i går aftes:

Gribskov Kommune finder at lovforslaget er meget uklart, set i forhold til hvad erhverv kan komme til at betale uagtet den faktiske benyttelse. Vi finder at det kan have en uheldig indflydelse på tilrettelæggelse af lokalt behovsbestemte affaldsordninger, at der etableres generelle nationale bestemmelser for gebyrfastsættelsen. Det er ærgeligt hvis eksisterende og velfungerende ordninger bremses af evt. uheldig incitamentstruktur, forbundet med en national fordelingsmodel.

Vi finder derimod, at de eksisterende lovgivningsprincipper om at brugerne for de enkelte delordninger selv betaler omkostningerne, efter en lokalt relevant model fungerer hensigtsmæssigt, og at økonomien forbundet med dette er forståelig, og tilfredsstillende for alle.

Gribskov Kommune finder samlet, at lovforslaget derfor bør gennemarbejdes bedre, og udsendes i fornyet høring, inden egentlig vedtagelse.

På vegne af Teknisk Udvalg, Gribskov Kommune

vh

Jesper Bo Madsen
teamleder; Kyst, Jord & Affald
Gribskov Kommune
Græsted Stationsvej 8, 3230 Græsted
www.gribskov.dk
jbmad@gribskov.dk
teammil: tvf - kyst@gribskov.dk
fax: 48 38 84 37
mobil: +45 72 49 68 09

NOTAT

21. november 2008
AM/hw

Vedr. høring af Miljøstyrelsens udkast til ændring af lov om miljøbeskyttelse (vedr. affaldssektorens fremtidige organisering)

Miljøstyrelsen sendte 24.10.08 et udkast til lov om den nye organisering af affaldssektoren i høring. Udkastet introducerer en ny model for genanvendeligt erhvervsaffald, et fællesparadigme for affaldsregulativer, et nyt system for affaldsdata, nye principper for gebyrfastsættelse, adgang til stimulering af innovation gennem udbud af eneretskoncessioner på behandling af kritiske affaldsfraktioner, og rammer for funktionsopdelte regnskaber for deponerings- og forbrændingsanlæg samt benchmarking af samme.

DAKOFA gennemførte 11.11.08 en konference om udkastet hvor sektorens aktører havde lejlighed til at drøfte udkastets aspekter med hovedvægten på fritillelse af det genanvendelige erhvervsaffald, åbningen af genbrugsstationer for erhverv (herunder betaling) og benchmarking/funktionsopdelte regnskaber.

Nærværende notat er baseret på aktørernes udsagn under konferencen, idet DAKOFA som bekendt ikke har nogen selvstændig holdning til det mere politiske indhold.

Hovedindtrykket

Affaldssektorens aktører var over en bred kam enige om, at lovudkastet i det store og hele afspejler den oprindelige indstilling fra sektoren tilbage i 2004, og der lød derfor en generel anerkendelse af Miljøstyrelsens forsøg på udmøntning.

At politikkerne så i mellemtiden har præciseret spørgsmålet om adgangen for erhverv til de kommunale genbrugspladser – herunder også præciseret betalingsspørgsmålet i en retning forskellig fra den oprindelige, fælles indstilling om en '1:1-fordeling' (hvor erhverv og husstande skulle betale det samme), gav selvfølgelig anledning til nogen debat om betalingsspørgsmålet, hvilket uddybes nedenfor.

Endvidere var der fra specielt den kommunale del af sektoren en vis skuffelse at spore over, at lovudkastet ikke reflekterer spørgsmålet om, hvad der skal ske med den utilsigtede overskudskapacitet, der måtte opstå på kommunale genanvendelsesplaner, når det genanvendelige erhvervsaffald fritilles. Også dette uddybes nedenfor.

Derudover slog DI og affald danmark til lyd for, at man speedede processen omkring fase 2 (liberalisering af forbrændings- og deponeringsanlæg) op, og de to organisationer så i virkeligheden allerhelst både fase I og II gennemført samtidig. Ikke mindst fordi det nu ser ud til, at de to faser skal gennemføres med blot få måneders mellemrum – eftersom det er lykkedes EU's 27

medlemslande at nå hurtigere frem til enighed om vedtagelsen af et helt nyt affaldsdirektiv, end det har været muligt for de danske politikere at nå til enighed om en organisering af den danske sektor.

DI og affald danmark henviste til, at grunden til den oprindelige faseopdeling jo netop var, at man ville afvente affaldsdirektivets vedtagelse – og dermed den endelige beslutning om, hvorvidt forbrænding ville blive til nyttiggørelse og forbrændingseget affald dermed en konkurrenceudsat vare på det europæiske marked.

Det var ikke et synspunkt, alle delte, men til gengæld var alle enige om, at sektoren som helhed har behov for hurtigst muligt at kende de fremtidige rammebetingelser også for forbrændings- og deponeringsanlæggene. Ikke mindst de aktuelle, meget store investeringsbehov i øget forbrændingskapacitet kalder på en afklaring af rammebetingelserne.

Der udspandt sig ligeledes en længere disputs om detaljeringsgraden i den benchmarking af forbrændings- og deponeringsanlæg, som lovudkastet lægger op til – uden at der tilsyneladende opnåedes en lysende klar enighed.

Frigjort kapacitetsoverskud

Med lovudkastets frisættelse af det genanvendelige erhvervsaffald kan det forudsiges, at der uvægerligt vil blive skabt en utilsigtet overkapacitet på kommunale genanvendelsesanlæg – som eksempelvis komposteringsanlæg –, der hidtil har behandlet også genanvendeligt erhvervsaffald.

De kommunalretlige grundprincipper synes at tillade, at en sådan kapacitet kan stilles til rådighed også for erhverv – men altså på frie markedsvilkår. Men spørgsmålet om lovligheden i vedligeholdelse og udbygning af sådanne anlæg synes mere uklar. Hertil kom, at Pernille Aagaard Truelsen, Advokatfirmaet Energi & Miljø, satte spørgsmålstegn ved, om adgangen til at stille kapaciteten til rådighed gjaldt uden videre, idet hun henviste til, at det kun var i det omfang kommunen var forpligtet til at drive sådanne anlæg, at en sådan ret kunne gøres gældende efter de kommunalretlige grundprincipper.

Hun mente, at man med fordel i stedet kunne se på erfaringerne fra de øvrige, liberaliserede sektorer, hvor der i f.m. frisættelsen af hhv. vand og el i de respektive lovgivninger er skabt hjemmel for, at kommunerne kan etablere sideordnede aktiviteter i udskilte selskaber, der så kan agere på markedsvilkår i fri konkurrence med den private sektors anlæg, og anbefalede, at man skrev en tilsvarende hjemmel ind i det nu foreliggende lovudkast.

Aagaard advarede samtidig mod at vente for længe med at få præciseret lovgrundlaget for egentlig selskabsudskillelse af fælleskommunale selskaber. Det er således vigtigt, at lovgrundlaget er på plads, og dermed principperne for værdiansættelse og afskrivning m.v. Aagaard fandt, at sporene fra vandsektoren, hvor mange kommuner allerede har udskilt længe inden lovgrundlaget er på plads, skræmte, og opfordrede dels til, at man hurtigst muligt fik lovgrundlaget på plads, dels til at kommunerne og de fælleskommunale selskaber afventede dette lovgrundlag.

Hovedbudskabet fra konferencen til Miljøstyrelsen på spørgsmålet om den overflødiggjorte kapacitet var, at styrelsen opfordres til at se nærmere på en holdbar juridisk løsning, der også inddrager samfundsøkonomiske hensyn til de værdier, der er opbygget i de kommunale anlæg.

Genbrugspladserne

Repræsentanterne for byggeriet og transportørerne påpegede f.s.v.a. åbningen af genbrugspladser for erhverv, at der godt nok i sin tid havde været indgået et kompromis mellem sektorens aktører om at indstille en åbning af genbrugspladserne for erhverv. Men – påpegede de – det skete dengang på et grundlag, hvorefter virksomhederne skulle have lov at aflevere samme arter og mængder som husholdninger, og at de skulle betale som en husstand.

Med det nu foreliggende udkast er der ikke nogen mængdebegrænsning (kun et max-krav på 3500 kg *pr. gang*), og der er udviklet et betalingssystem, som gør, at store håndværksmestre og anlægsgartnere skal betale op til 16 gange mere end andre erhverv. Det betragtede vognmænd og entreprenører som konkurrenceforvridende i f.t. private operatører, idet de store mestre med den tvungne betaling også vil føle sig tvunget til at benytte genbrugspladserne.

Det understregedes på konferencen, at der forelå et politisk mandat, hvorefter der ikke ønskedes nogen former for registrering (vejning, poletter eller tilsvarende) på genbrugspladserne, hvilket udelukker en mængdebegrænsning endsige at lægge et loft over den samlede mængde, en virksomhed må aflevere på alle kommunens genbrugspladser.

Jacob Høg Nyborg, Processor påpegede i sit indlæg, at den foreslåede fordelingsnøgle for udgifter mellem forskellige erhvervsgrupper så ud til at falde inden for de erfaringstal, han havde opnået gennem brugerundersøgelser på en række genbrugspladser, men han fandt, at den initial-fordeling mellem erhverv og private, som forslaget lægger op til (og som er på 15/85% indtil brugerundersøgelser eventuelt viser andet), underestimerer erhvervsmængderne betragteligt (og refererede til situationer, hvor erhvervsandelene kunne nå helt op på 50%).

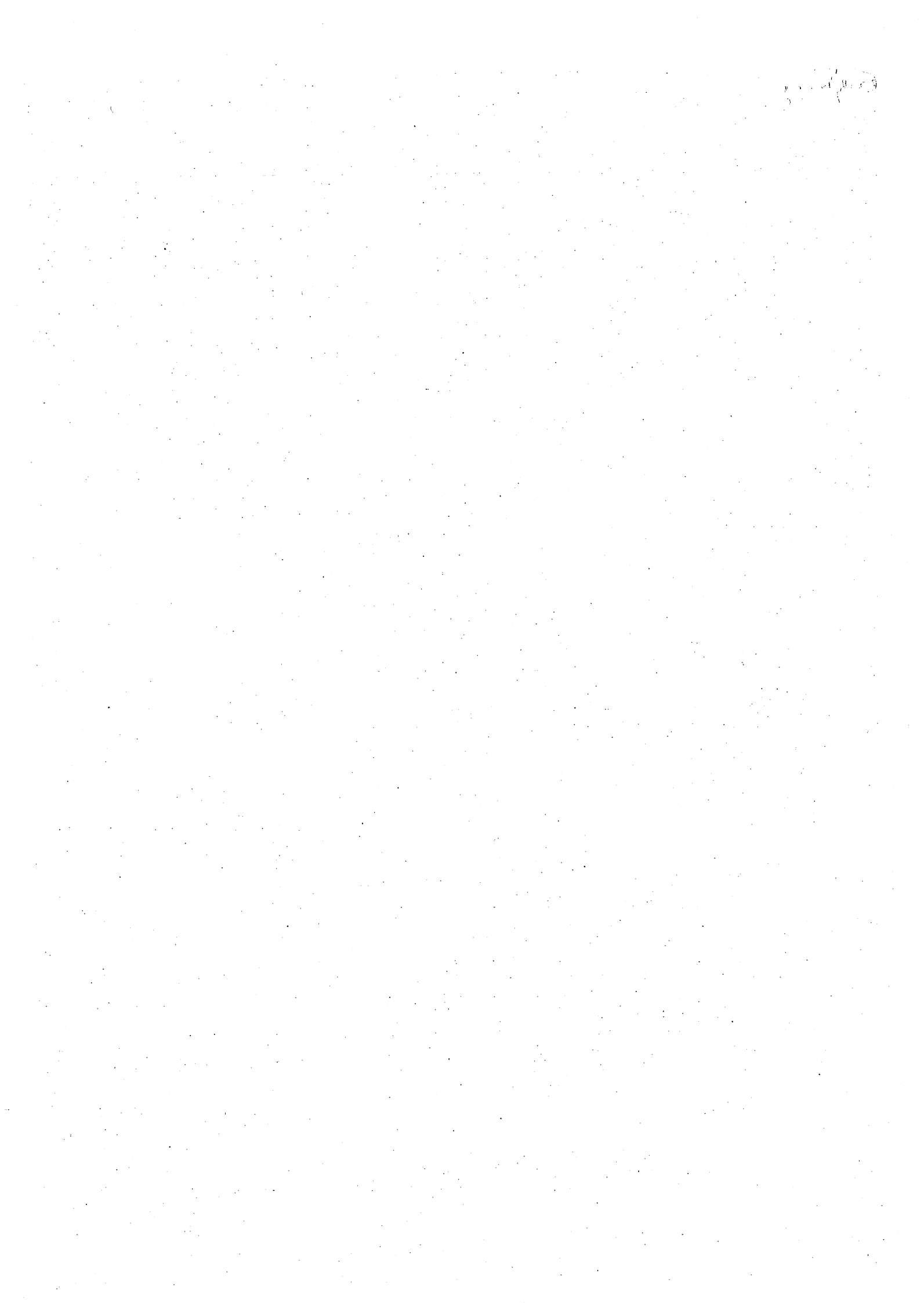
Sorteringsanlæggene

Formuleringen om, at frisættelsen af genanvendeligt erhvervsaffald kun angår *kildesorteret* genanvendeligt erhvervsaffald havde forvirret mange – ikke mindst set i lyset af sorteringsanlæggenes eventuelle skæbne i den sammenhæng.

Det forklarede, at udgangspunktet for, hvornår affald kan siges at være 'kildesorteret' skal ses i de 33 fraktioner, der er oplyst i bilag E til Affaldsstrategi 2005-08 (p. 209). Nogle af disse fraktioner er så 'brede', at affald fra disse fortsat vil skulle sorteres, førend de kan genanvendes. Forsamlingen kunne nok ønske en mulighed for at gå dybere ned i disse fraktioner, dersom de skal ligge til grund for klassificeringen, og en opfordring fra konferencen kunne formuleres i retning af, at lovforslaget bør affattes således, at der efterfølgende vil være rum for en sådan drøftelse og senere udmøntning på bekendtgørelsesform (subsidiært på vejledningsform).

Det kunne hertil føjes, at formuleringen om kildesorteret, genanvendeligt erhvervsaffald burde testes i forhold til det retsforhold, der vil opstå på det europæiske affaldsmarked, når det nye affaldsdirektiv får effekt fra 2010. Det kunne umiddelbart se ud som om, at også ikke-kildesorteret affald til nyttiggørelse til den tid vil kunne flyde frit over landegrænserne.

Endelig drøftedes også uddannelse, hvor det fra flere sider påpegedes, at der (også) synes at være et behov for uddannelse af praktikerne, og ikke kun en repræsentant fra ledelsen, og lovgiverne blev samtidig opfordret til at sikre sig, at der ikke indføres dobbeltkrav i form af både et uddannelseskrav til 'indsamlere' efter MBL og et krav efter de regler, der allerede gælder for transportører m.v.

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

København V, den 21. november 2008
LAF

**Høringssvar vedrørende udkast til lovforslag om ændring af miljøbeskyttelsesloven
(ny organisering af affaldssektoren)**

Boligselskabernes Landsforening (BL) har kun en enkelt kommentar vedrørende lovforslaget og det drejer sig om "Gebyr for Farligt affald", som kan opkræves hos almene boligafdelinger med CVR-nummer.

Boligselskabernes Landsforening ønsker en fritagelse for erhvervsgebyret på boligafdelingerne, idet boligafdelingerne ikke producerer farligt affald som virksomhed.

Boligafdelingerne er CVR-registreret på branchekode 68.20.10 Almennyttige Boligselskaber.

Boligselskabernes Landsforening har herudover ingen indvendinger imod lovforslaget.

Med venlig hilsen.

Lars Fløche

Miljøstyrelsen
mst@mst

TEKNIK OG MILJØ
Affald & Genbrug

Rådhusstorvet 4
8700 Horsens
Telefon : 76 29 29 29
Telefax: 75 60 10 13
teknikogmiljo@horsens.dk
www.horsenskom.dk

Høringssvar

Dato: 21. november 2008

Udkast til Forslag til Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (ny organisering af affaldssektoren)

Hermed fremsendes Horsens Kommunes kommentarer til Udkast til Forslag til Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (ny organisering af affaldssektoren).

Vi har valgt kun at kommenterer forslaget på de områder hvor vi er kritiske og forudser større administration og uhensigtsmæssige konsekvenser.

Vi har tilladt os at komme med alternative forslag, idet det kan bidrage til at belyse problemstillingerne.

Da området er komplekst har været vanskeligt at formulere brevet kortfattet og præcist. Såfremt vore kommentarer ønskes yderligere uddybet er Miljøstyrelsen velkommen til at kontakte undertegnede.

Med venlig hilsen

Jette Jørgensen
Civilingeniør

Telefon direkte: 76 29 26 52
Mail: tejj@horsens.dk

Finansiering af genbrugspladserne

Udgangspunktet for fordelingen af kommunens omkostninger ved drift af genbrugspladserne mellem husholdninger og virksomheder er at man kan skelne mellem husholdningsaffald og erhvervsaffald. Denne definition er imidlertid uklar og synes ikke klarere i høringsudkastet.

Definition af husholdningsaffald og erhvervsaffald uklar

Det bør afklares / defineres

1. Hvorvidt husholdningsaffald produceres af husholdninger og erhvervsaffald produceres af virksomheder og i den forbindelse om
 - a) "produceres af" betyder at affaldet bliver produceret i en beboelsesejendom eller i en erhvervsejendom, hvor det må antages at ejeren af boligen hhv. virksomheden ej affaldet (foretrækkes, da det harmonerer med kommunens grundlæggende kompetence).
 - b) "produceres af" betyder, at det er den der "rører ved" affaldet der er afgørende for om der er tale om husholdningsaffald eller erhvervsaffald (altså en situation hvor affaldet kan skifte karakter meget hurtigt). Eksempelvis hvis en håndværker arbejder i et privat hjem, så er det erhvervsaffald der produceres, mens hvis privatpersonen selv udfører samme arbejde er der tale om privat affald)
- eller
2. Hvorvidt husholdningsaffald leveres/transporteres i private biler af "private" personer mens erhvervsaffald leveres/transporteres i firmabiler, på gule plader af ansatte i en virksomhed og i den forbindelse om
 - a) princippet gælder kun for håndværkere der kører med affald til genbrugspladser
 - b) princippet gælder alle der kører med affald inklusiv vognmænd der kører dagrenovation, tømmer miljøstationer, genbrugspladser mv.
- og
3. Hvorvidt alt bygningsaffald er erhvervsaffald, som defineret i affaldsbekendtgørelsens bilag 8, under affaldstyper
- eller
4. Hvorvidt der kan forekomme bygningsaffald fra husholdninger som antydnet ved kommunens pligt til at indsamle imprægneret træ fra husholdninger jf. Affaldsbekendtgørelsens §42, stk. 6. og i den forbindelse om det afhænger af hvor det produceres, hvem ejer det eller hvem der kører med det.

Principper og definitioner

Ovenstående skulle gerne tydeliggøre at der er brug for klare definitioner, såfremt det skal være muligt at lave ensartede ordninger. Der er gennem tiden lavet mange lokale definitioner, fordi der har manglet klarhed i affaldsbekendtgørelsen.

Fritagelse af virksomheder med tilknytning til husholdning.

Det er kommunens vurdering at en sådan fritagelse bryder med principperne om at erhverv og husholdninger skal betale hver deres andel af omkostningerne.

Det er uklart hvilke rammer der skal opstilles for sådan en fritagelse, men kommunen frygter at:

- Brugergruppen husholdninger vil med rette kunne kræve en differentiering af husholdningernes gebyrer fordi der efterhånden ikke er lighed i denne gruppe – et for stort spænd mellem pensionisten med 80 m² bolig og landbofamilien med 2000 m² bolig og erhverv.
- Mange håndværkere har firmaadresse hjemme i boligen og det skal således vurderes om det er hensigten at fritage denne type virksomhed
- Der gives ulige vilkår for ens virksomheder, eksempelvis frisøren, revisoren, håndværkeren der arbejder hjemmefra kontra den der har et lokale i byen.

Forslag

Såfremt CVR skal være udgangspunktet for opkrævning af gebyrer ved virksomheder, vil det være hensigtsmæssigt, at der fra centralt hold udarbejdes lister til kommunen over hvilke virksomheder, der skal opkræves og hvor stor en andel de skal opkræves, samt hvilke virksomheder kan fritages. Dette for at sikre virksomhedens retssikkerhed ved en ensartethed.

Hvilket affald kan genbrugspladsen bruges til

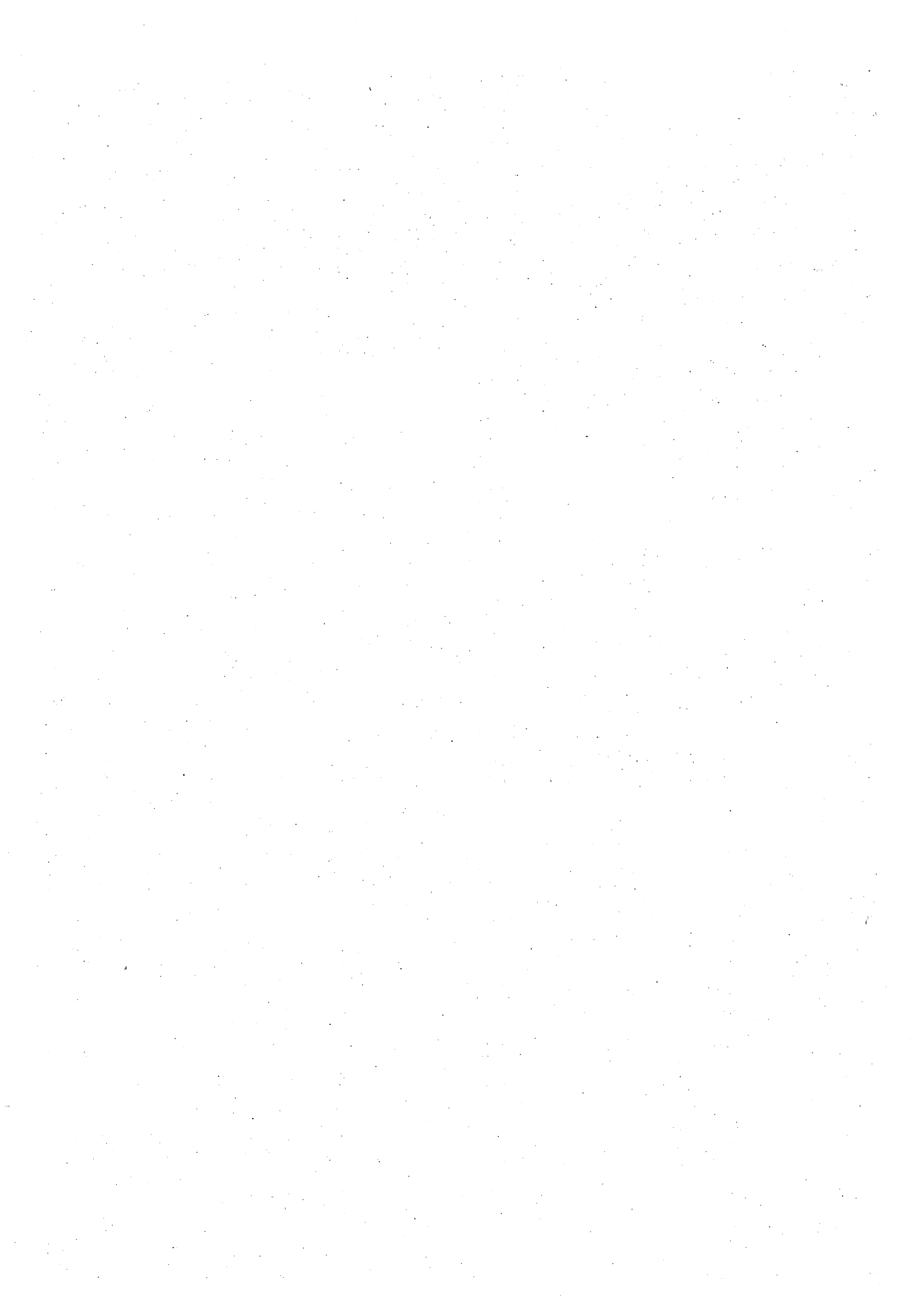
Dilemmaet med bygningsaffald

Bygningsaffald er en væsentlig del af det affald, der kommer til en genbrugsplads og derfor er det vigtigt at få klare definitioner på området – gerne at noget bygningsaffald er husholdningsaffald.

Det må antages at:

- Erhvervs- og boligejendommene renoveres lige ofte og vurderes at producerer samme mængde bygningsaffald og haveaffald pr. m².
- Erhvervs- og boligejendomme indeholder tilsvarende lige store mængder inventar, møbler og andet indbo pr. m².

En definition af at affaldet skal betales af den der kommer med det betyder en uhensigtsmæssig bureaukratisk og ikke nødvendigvis retfærdig udregning af hvilke håndværkere, der skal betale hvor meget.

Herved sikres det at

- alle i kommunen er omfattet (idet deres ejendom er omfattet)
- gebyrerne lægges på alles skuldre
- kommunen undgår usikkerheden ved store opkrævninger ved usikre virksomheder
- virksomheder skal ikke betale for affald de ikke vil/må komme med (produktionsaffald)
- virksomheder skal ikke fritages fordi de ikke kommer, har lav omsætning osv.
- håndværkeren kan konkurrere i nabokommunerne og leverer affaldet til nærmeste lokale genbrugsplads (miljøvenligt)
- borgeren der benytter håndværkere har selv betalt for affaldsbortskaffelsen

Ejendomme åbner og lukker og flytter sig ikke på samme måde som virksomheder. Derfor er Ejendomsregistret (BBR) et godt, stabilt og administrativt let udgangspunkt for opkrævning af gebyrer (herunder eneste mulighed i den nuværende Miljøbeskyttelseslov).

Det vil være naturligt hvis alle kommuner skulle stille genbrugspladserne til rådighed for affald produceret i kommunen uanset hvem der kommer med affaldet, altså uanset om det var en håndværker, der havde fået en opgave i kommunen eller det en borger der er rejst over kommunegrænsen for at hjælpe med en ombygning eller flytning.

Miljøstyrelsen
joaff@mst.dk

København den 21. november 2008

Høringssvar vedr. ændring af Miljøbeskyttelseslov.

Hermed RGS 90 A/S og DSV Miljø A/S's kommentarer/præciseringer til Affald Danmarks fremsendte høringssvar.

Vores kommentarer/præciseringer er:

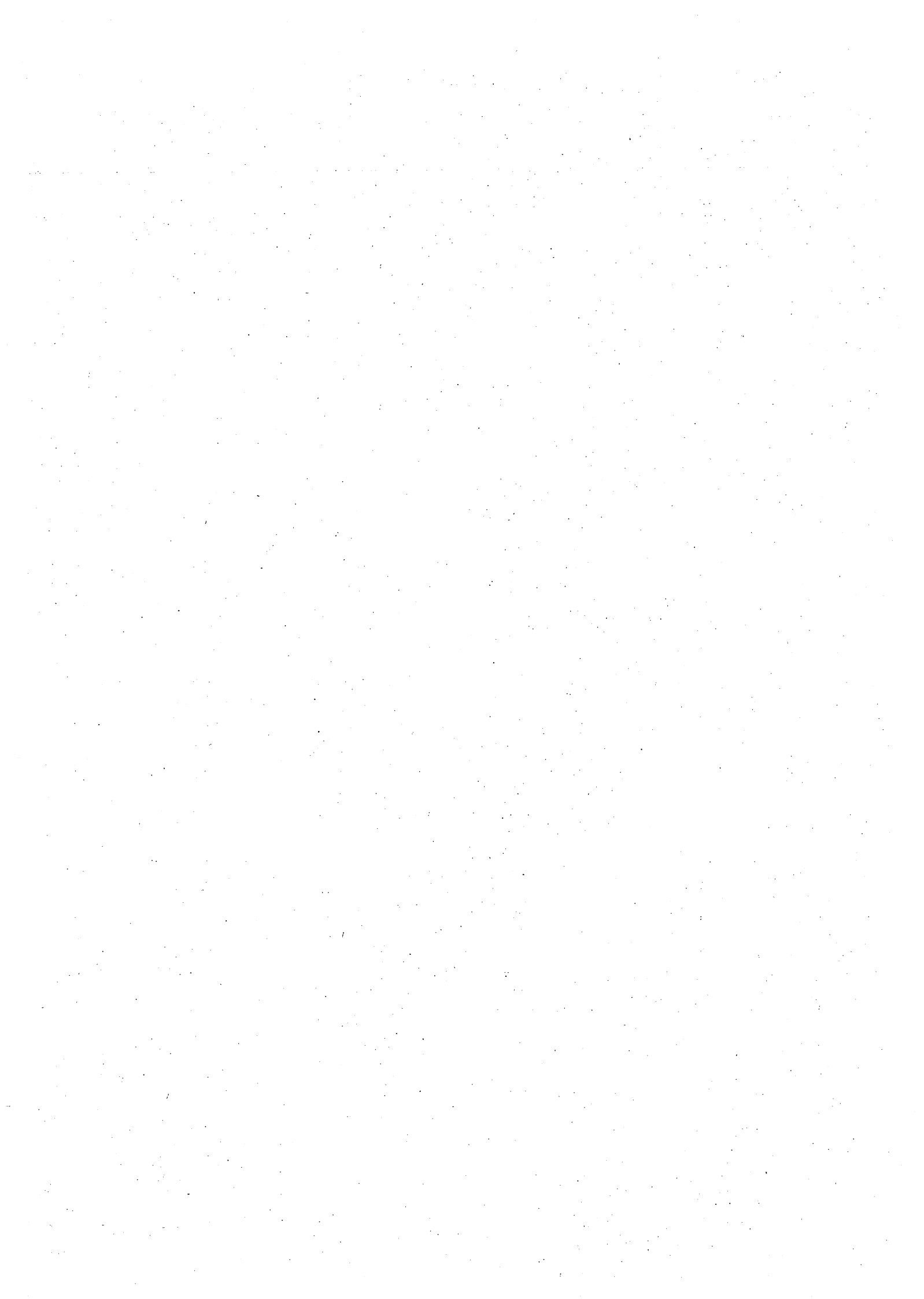
- Kommentaren om, at der hurtigst muligt tages politisk stilling til organisering af forbrændingsområdet, er relevant. Men i forhold til deponeringsområdet finder vi tilsvarende, at det skal anbefales, at Miljøbeskyttelseslovens § 50 ændres så det ikke alene er offentlige myndigheder, der kan eje specialdepoter, men også virksomheder med specielle deponeringsbehov eller specifikke deponeringsfraktioner, som f.eks karterings- og jordrensningsvirksomheder.
Baggrunden er dels at lokaliseringen af specialdepoter er meget ulige og adgangen ofte kun tillades for virksomheder beliggende i interessant kommunen (erne) dels at større jordkarterer, -rensere bør have mulighed for, at kunne etablere egne specialdepoter for at have den nødvendige sikkerhed til at kunne byde på større entrepriser.
- Sorteringsanlæg/affaldsindsamlere
Vi finder **ikke** at konkurrenceudsættningen skal begrænses til kildesorteret erhvervsaffald. Vi er enige med affald danmark i, at sortering af blandet affald sikre en større genanvendelse end kildesortering alene kan sikre. Vi kan således tilslutte os synspunktet om at det ikke er hensigtsmæssigt at kildesorteret affald til yderligere sortering kan afleveres frit hos en godkendt indsamler, mens blandet affald med genanvendeligt indhold skal anvises af kommunen.
Vi finder således, at en godkendt indsamler skal kunne overtage ansvaret for genanvendeligt erhvervsaffald uden at der skelnes mellem kildesorteret og ikke kildesorteret.

RGS 90 A/S

Råstof og Genanvendelse
Selskabet af 1990 A/S
Selinevej 4
DK-2300 København S
Tlf. +45 32 48 90 90
Fax. +45 32 50 80 80

rgs90@rgs90.dk
www.rgs90.dk

CVR-nr. 15084790

Miljøstyrelsen
Jord & Affald
Strandgade 29
DK - 1401 København K

Att: Dorte Hermansen

Rosenørns Allé 9
DK 1970 Frederiksberg C
Tlf: 35 300 400
Fax: 35 300 401
e-mail: de@danskeenergi.dk
www.danskeenergi.dk

Dok. ansvarlig: ASC
Sekretær: ILA
Sagsnr: 99/204
Doknr: 145

24-11-2008

Høringssvar om organisering af affaldssektoren

Tak for det tilsendte høringsudkast om affaldssektorens organisering. Dansk Energi hilser det velkomment, at det genanvendelige erhvervsaffald konkurrenceudsættes, således at affaldsproducenter frit kan vælge mellem genanvendelsesanlæg. Vi er dog ikke tilfredse med, at lovforslaget ikke allerede har taget hul på de nødvendige ændringer, der skal sikre en mere konkurrenceeffektiv affaldssektor. Affaldsdirektivet blev jo vedtaget den 20. oktober 2008 og skal implementeres inden udgangen af 2010. Vi mener, det haster med at få tilpasset det danske affaldssystem til de europæiske regler og fundet frem til, hvordan affaldssektoren effektiviseres efter affaldsdirektivets vedtagelse.

Reglerne heri fastlægger, at affaldsforbrænding er nyttiggørelse og dermed omfattet af reglerne om det indre marked. Vi mener derfor, at sektoren allerede nu bør indrette sig på, at al affaldsforbrænding konkurrenceudsættes. Det kan ske ved, at kommunerne får ansvaret for at udbyde hele affaldsopgaven.

I den kommende tid skal affaldsværkerne investere i nye forbrændingsanlæg og kraftværkerne i udstyr, der gør det muligt at medforbrænde affald på betryggende vis. Der er i alt tale om investeringerne i milliardstørrelse. Det er derfor afgørende, at rammerne for den fremtidige drift af forbrændingsanlæg fastlægges hurtigst muligt.

Dansk Energi ser meget gerne, at dette arbejde sker i tæt dialog med vores branche.

Selve lovforslaget

Det fremgår, at der i vidt omfang er tale om bemyndigelsesbestemmelser. For så vidt angår funktionsopdelte regnskaber og benchmarking for forbrændings- og deponeringsanlæg fremgår det, at der ikke er taget stilling til den endelige udmøntning. Dansk Energi vil anbefale, at datakravet i udmøntningen holdes på et meget overordnet niveau, således at ressourceanvendelsen begrænses både i virksomhederne og i myndighederne. Det er der især to grunde til.

Det ene er, at det er vores erfaring fra flere års arbejde med indtægtsrammer og benchmark i elsektoren, at helt entydigt sammenlignelige nøgletal i realiteten ikke er mulig. Det andet er, at forbrændingsanlæggene sandsynligvis hurtigt kan blive udsat for konkurrence på erhvervsaffaldet som følge affaldsrammedirektivet. Dermed kan betingelserne for benchmark vise sig helt overflødig.

Skal benchmark implementeres, bør det som nævnt ske på et meget overordnet niveau.

Med venlig hilsen
Dansk Energi

Annette Schneider

Dansk Landbrug

Vesterbrogade 4A
1620 København V
Tlf. 33 39 46 00

LANDBRUGSRAADET

Axeltorv 3
1609 København V
Tlf. 33 39 40 00

Miljøstyrelsen
Jord og affald
Strandgade 29
1401 København K

21. november 2008
ANC/AMZ
Tlf 33 39 42 94/
33 39 46 54
anc@landbrug.dk
amz@danskladbrug.dk

Landbrugsraadets og Dansk Landbrugs høringssvar på udkast til af lov om ændring af Lov om Miljøbeskyttelse (Ny organisering af affaldssektoren)

Landbrugsraadet og Dansk Landbrug skal indledningsvis takke for muligheden for at fremkomme med kommentarer til ovennævnte lovforslag. Landbrugsraadet og Dansk Landbrug hilser det velkomment, at det store arbejde, der er foretaget i forbindelse med at skabe rammerne for en ny organisering af affaldssektoren, nu udmøntes i konkrete initiativer til gavn for videreudviklingen i sektoren og til gavn for de virksomheder, der bortskaffer affald. Det er vores vurdering, at der er mange gode elementer i forslaget, som omfatter større konkurrence og øget gennemsigtighed på markedet for genanvendeligt erhvervsaffald, effektivisering og forenkling. Et væsentligt element er også, at der skabes mere ro om sektoren, så fokus i højere grad vendes mod effektiviseringer, udvikling af teknologiske løsninger og større genanvendelse.

Lovforslaget indeholder dog en række bemyndigelser, der gør det vanskeligt at vurdere den fulde effekt af lovforslaget, herunder de fordele virksomhederne forhåbentlig opnår med de nye regler. Landbrugsraadet og Dansk Landbrug skal derfor opfordre til, at de nødvendige bekendtgørelser færdiggøres, så de kan træde i kraft hurtigst muligt og virksomhederne kan høste de forventede effektiviseringsgevinster.

Med hensyn til det videre arbejde med konkret at udmønte reglerne i dette lovforslag og det efterfølgende arbejde med videreudviklingen af affaldssektoren, finder Landbrugsraadet og Dansk Landbrug det centralt, at der hurtigt sker en samtænkning med EU-reglerne på områ-

det. Her tænkes specielt på det reviderede affaldsdirektiv, IPPC-direktivet og bi-produktforordningen. Som eksempel på genanvendeligt "affald", der er omfattet af alle 3 EU-regler kan nævnes husdyrgødning og fedt, der sendes til forbrænding med energiudnyttelse til formål.

Generelt er relationerne mellem bi-produktforordningen og affaldslovgivningen problematisk, og en koordinering mellem affaldslov og biproduktforordningen er vigtig. Det bør sikres, at der ikke sker dobbeltregulering, dvs. at affaldslovgivningen ikke griber ind i områder, der er reguleret af biproduktforordningen. Bi-produktforordningen foreskriver i flere tilfælde bestemte bortskaffelses metoder for det affald, der er omfattet af forordningen. Det bør præciseres, at kommunalbestyrelsen stadig har anvisningspligt for denne kategori af affald, og der bør indføres en deadline for, hvornår kommunen skal opfylde anvisningspligten.

I forhold til de enkelte elementer i forslaget har Landbrugsraadet og Dansk Landbrug følgende bemærkninger:

Frit valg af genanvendelses anlæg for virksomheder

Det bør med forslaget sikres, at der findes anlæg, der kan og skal modtage genanvendeligt affald, således at en virksomhed ikke står med en genanvendelig affaldsfraktion, den ikke kan komme af med. Det bør sikres, at de anlæg, der er optaget i det centrale register, har pligt til at modtage de genanvendelige affaldsfraktioner, de er registreret til at kunne modtage inden for rammerne af deres kapacitet.

Der fremgår af lovbemærkningerne, at det er op til kommunen at definere om en affaldsfraktion er genanvendelig. Det er strafbart for virksomheden ikke bortskaffe det genanvendelige affald til en registreret indsamlingsvirksomhed, genbrugsplads eller genanvendelses anlæg mv. Det er vigtigt at der er klare retningslinier for, hvordan der skelnes mellem genanvendeligt affald og ikke-genanvendeligt affald. Der tænkes på situationer, hvor et affaldsprodukt udelukkende genanvendes, fordi der eksisterer et konkret oparbejdningsanlæg, der kan modtage affaldet. Hvis dette anlæg lukker eller ophører med oparbejdningsprocessen eller hvis genanvendelsen kun kan foregå på et bestemt anlæg, men prisen for behandlingen er uforholdsmæssig dyr, står virksomheden i en urimelig situation.

Ny ansvarsfordeling

Landbrugsraadet og Dansk Landbrug finder det positivt, at virksomhederne nu får mulighed for at overdrage ansvaret for genanvendeligt affald til en godkendt og registreret indsamlingsvirksomhed. Det bør i denne forbindelse også være muligt at overlade sortering af affald til en indsamlingsvirksomhed med henblik på at kildesorteringen foregår på, et genanvendelses anlæg, der effektivt vil kunne varetage denne opgave. Der vil være situationer, hvor et speciali-

seret genanvendelses anlæg vil kunne foretage denne sortering både mere omkostningseffektivt og med mulighed for at sikre en bedre genanvendelse af affaldet.

Affaldsregistret

Et centralt offentligt register over godkendte anlæg, transportører mv. vil gøre det nemmere for virksomhederne at finde de nødvendige oplysninger om, hvordan de mest hensigtsmæssigt kan bortskaffe deres affald.

Det bør klart fremgå, at en virksomhed, der selv transporterer sit affald til en genanvendelses-anlæg, ikke betragtes som transportør og dermed ikke skal registreres som transportør i registret.

De oplysninger, der registreres om den enkelte virksomhed, bør nøje overvejes for at undgå, at der anvendes unødige ressourcer på dataregistrering og vedligeholdelse af data. Det bør ligeledes overvejes, om oplysningerne i forvejen findes i offentlige registre, enten centralt eller i kommunale – eksempelvis oplysninger om miljøgodkendelser, branchebilag mv.

Færre og enklere kommunale regulativer om affald

Landbrugsraadet og Dansk Landbrug hilser det velkomment, at der sker en standardisering af de kommunale affaldsregulativer, og at de bliver lettere tilgængelige via et centralt system. De konkrete regler herom bør indrettes, så muligheden for at indføre særlige ordninger eller regler i de enkelte kommuner begrænses mest muligt.

Enkel og effektiv indberetning af data om affald

Landbrugsraadet og Dansk Landbrug er enig i intentionen om, at indføre et centralt indberetningssystem og lægger i den forbindelse stor vægt på, at der opbygges et system, der har sammenhæng til øvrige indberetningskrav eksempelvis i PRTR-forordningen og i de grønne regnskaber. Det bør være et absolut minimumskrav, at systemet indrettes så ressourcekrævende dobbeltindberetning undgås.

Landbrugsraadet og Dansk Landbrug ser dog med bekymring på de mængder af affaldsdata og den detaljeringsgrad systemet påtænkes at indeholde. Det er vigtigt, at fokus fastholdes på at indsamle og vedligeholde de nødvendige oplysninger frem for at bruge alle ressourcerne på at indsamle en stor mængde oplysninger.

I det omfang virksomhederne selv indberetter deres affaldsdata til systemet, bør der etableres en mulighed for "system til system" indberetning, således at data kan overføres direkte fra virksomhedernes egne systemer. Dette skal ses i lyset af, at mange virksomheder har affaldsmoduler integreret i deres IT-systemer.

I forbindelse med indførelse af affaldssystemet bør affaldsstamkortene bortskaffes. Allerede i dag er affaldsstamkortene åbenlyst overflødige, idet virksomhederne aldrig bliver spurgt om at fremvise dem.

Effektiv forbrændings- og deponeringssektor

Landbrugsraadet og Dansk Landbrug anser det som en fordel, at der skabes en mere gennemsigtig affaldssektor. Det fremgår bl.a., at Årsregnskabslovens principper skal følges, og at der skal fastsættes nærmere regler for værdiansættelse af aktiverne samt regler for afskrivninger. Fastsættelse af værdierne i anlæggenes åbningsbalance er sammen med afskrivningerne vigtige parametre, der påvirker økonomien i den efterfølgende drift og er vigtig for de fremtidige priser. Vi opfordrer til, at det gennem vejledninger og faste procedurer sikres, at anlæggene i åbningsbalancen tillægges reelle værdier.

Benchmarking forudsætter et sammenligneligt grundlag, herunder anvendelsen af ensartet regnskabspraksis. Vi opfordrer til, at der indføres krav om ensartet regnskabspraksis herunder en standardiseret kontoplan.

Landbrugsraadet og Dansk Landbrug står naturligvis til rådighed for yderligere oplysninger ligesom vi gerne bidrager i det fremadrettede arbejde i forbindelse med den ny organisering af affaldssektoren.

Med venlig hilsen

Dansk Landbrug

Anne Marie Zinck

Landbrugsraadet

Anette Christiansen

24. november 2008

Notat om udkast til lovforslag om ændring af miljøbeskyttelsesloven (ny organisering af affaldssektoren)

I det følgende er RenoSams synspunkter på udkast til lovforslag om ændring af miljøbeskyttelsesloven (lovforslaget), uddybet. Vi har fokus på følgende områder:

- Ny ansvarsfordeling
- Positivliste over fraktioner der skal genanvendes
- Overkapacitet og utilsigtet overkapacitet
- Farligt affald
- Virksomheders brug af kommunale genanvendelsesordninger
- Genbrugspladser
- Gennemsigtige kommunale gebyrer
- Innovation
- Effektiv forbrændings- og deponeringssektor
- Lovforslagets økonomiske konsekvenser

STYRKET KONKURRENCE OG ØGET GENEMSIGTIGHED PÅ MARKEDET FOR GENANVENDELIGT ERHVERVSAFFALD

Ny ansvarsfordeling

I dag har kommunerne ansvaret for langt den største del af det affald, der frembringes i Danmark. Borgere og virksomheder har som udgangspunkt pligt til at benytte de kommunale affaldsordninger. Dette gælder uanset om affaldet skal genanvendes, forbrændes eller deponeres.

Lovforslaget gør op med dette princip for så vidt angår genanvendeligt affald fra virksomheder. Fremover skal virksomheder frit kunne vælge, hvor de vil aflevere deres genanvendelige affald, så længe de pågældende (genanvendelses)anlæg er miljøgodkendt og opført i et landsdækkende register (Affaldsregisteret).

Der er i affaldsbranchen (privat som offentligt) og politisk bred enighed om, at virksomhederne skal have frit valg af genanvendelsesanlæg. Det betyder, at kommunerne ikke længere

NOTAT

RenoSam
Vesterbrogade 24, 2. tv.
1620 København V
Telefon 4675 6661
renosam@renosam.dk
www.renosam.dk

har ansvaret for håndteringen af genanvendeligt erhvervsaffald, men alene har et ansvar som (tilsyns)myndighed.

RenoSam finder det afgørende, at lovforslaget relativt præcist definerer, hvad det er kommunerne ikke længere har ansvaret for. Dette er selvsagt nødvendigt for, at kommuner og affaldsselskaber kan løse de mange opgaver på affaldsområdet, de fortsat har, hvor de vigtige er styring og kapacitetsplanlægning i forhold til alt husholdningsaffald og forbrændings- og deponeringsegnet affald.

National liste over fraktioner der skal genanvendes

Håndteringen af det genanvendelige affald fra virksomheder skal ikke længere være et kommunalt ansvar. Af lovforslaget fremgår det, at anlæg, der ønsker at behandle genanvendeligt (erhvervs)affald, skal leve op til nogle nærmere fastsatte krav, herunder skal de opgive, hvilke affaldsfraktioner de kan/må genanvende.

Af det politiske forlig fra juni 2008 samt bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at der skal fastsættes "*centrale behandlingskrav for udvalgte affaldstyper*". Et enigt affaldsudvalg anbefalede desuden, at der "*opstilles en national liste over, hvilke fraktioner der skal genanvendes*".

RenoSam tager det, på den baggrund, for givet, at når de relevante bemyndigelserne skal udmøntes i bekendtgørelser, vil dette inkludere en national liste (en "positivliste") over de affaldsfraktioner, virksomhederne er forpligtet til at kildesortere til genanvendelse.

Af hensyn til kommunernes muligheder for at løse deres opgaver tilfredsstillende, bør der ikke være tvivl om, hvilke affaldsfraktioner kommunerne ikke længere har ansvaret for. Dette vil også forebygge eventuelle konflikter mellem affaldsproducenter/indsamlere/genanvendelses-anlæg og de (fælles)kommunale myndigheder om, hvem der har ansvaret for hvilke affaldsfraktioner.

RenoSam vil derfor anbefale, at det kommer til at fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, at der laves en nationale "positivliste" over de fraktioner, der skal genanvendes (kildesorteres).

Positivlisten vil styrke det kommunale tilsyn

En nationale "positivliste" vil forbygge unødvendige og endeløse problemer i relation til begreberne "kildesortering" og "sortering". Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at ved "*kildesortering forstås sortering i genanvendeligt, forbrændings- og deponeringsegnet affald samt sortering efter materiale og anvendelsesform*".

Ved at lave en "positivliste" sikrer man, at kildesorteringen er i overensstemmelse med ansvarsfordelingen. Ansvar for det genanvendelige erhvervsaffald, som er på "positivlisten", ligger hos affaldsproducenterne, mens ansvaret for den resterende del af erhvervsaffaldet ligger hos kommunerne.

Ansvar for "blandet affald", det vil sige affald, der ikke er kildesorteret jf. ovenstående retningslinjer, ligger naturligvis hos kommunen. I sådanne

situationer skal affaldsproducenten følge den kommunale anvisning, som det også er tilfældet i dag. Dette fremgår da også af bemærkningerne til lovforslaget (afsnit 2.1.1).

"Blandet affald" vil typisk indeholde genanvendeligt, forbrændingsegnet og deponeringsegnet affald. Kommunen vil typisk anvise "blandet affald" til et sorteringsanlæg. Sorteringsanlægget, hvad enten det er offentligt eller privat, må naturligvis selv vælge, hvilket anlæg fra affaldsregisteret det genanvendelige affald skal køres til.

Men det er helt afgørende, at den del af det "blandet affald", der er forbrændings- og/eller deponeringsegnet, følger den kommunale anvisning. Anvises der til et sorteringsanlæg uden for kommunen, skal det forbrændings- og/eller deponeringsegnet affald følge oprindelseskommunens anvisning.

Kommunerne skal fortsat klassificere affald. RenoSam er af den opfattelse, at klassificering af affald bør ske i relation til affaldsfraktionskoder (affaldsbekendtgørelsens bilag 8). Når den klassifikation har fundet sted, burde det være en smal sag at konkludere, om den pågældende affaldsfraktion står på den nationale "positivliste".

Gør affaldet det, påhviler ansvaret affaldsproducenten og han skal sikre, at affaldet afleveres til et godkendt genanvendelsesanlæg (eller indsamler). Er affaldet ikke på "positivlisten", er det underlagt den kommunale anvisning.

En "positivliste" kan således styrke det kommunale tilsyn. Samtidigt er det en fælles reference for tilsynsmyndighederne og affaldsproducenterne (samt godkendte indsamlere og genanvendelsesanlæg), der kan imødekomme eventuelle uoverensstemmelser om, hvem der har ansvaret for konkrete affaldsfraktioner.

Når værdien af genanvendeligt affald falder

Etableringen af en national liste over de fraktioner, virksomheder skal udsortere og aflevere til genanvendelse, er særlig vigtig i en situation, hvor priserne på de genanvendelige materialer falder. Dette er tilfældet for øjeblikket. Inden for de sidste to måneder er priserne for genanvendeligt jern fx styrt dykket fra ca. 2.600 kr. pr. ton til nu ca. 0-200 kr. pr. ton. En lignende udvikling ses for plastic samt papir og pap.

RenoSam forstår den nye ansvarsmodel sådan, at det er virksomheden, der til en hver tid har det fulde ansvar for, at det genanvendelige erhvervsaffald kildesorteres og genanvendes. Det betyder ligeledes, at det er virksomhederne og virksomhederne alene, der skal finde kapacitet og aftagere for det genanvendelige erhvervsaffald, også når værdien af affaldet er lille eller negativ.

I en situation hvor der er lave eller negative priser på genanvendelige materialer, må det alt andet lige forventes, at kommunerne skal udføre væsentligt mere tilsyn for at kontrollere, at genanvendelige materialer nu også bliver genanvendt.

Et velfungerende affaldsregister, herunder en entydig positivliste, er i denne forbindelse en væsentlig forudsætning for, at opgaven kan løftes inden for realistiske rammer.

Affaldsregister og godkendt indsamlere

"Positivlisten" ville passende kunne placeres i affaldsregisteret, hvor det i forvejen er hensigten at lægge oplysninger om anlæg, indsamlere, transportører, forhandlere, mæglere m.v.

RenoSam finder det centralt, at den eller de personer, der rent faktisk indsamler affaldet ude hos virksomhederne, er i stand til at foretaget et kvalificeret skøn af, om det affald vedkommende henter rent faktisk er genanvendeligt (på "positivlisten").

Er vedkommende ikke det, vil der være en øget risiko for, at erhvervsaffaldet ikke håndteres korrekt.

Det undrer RenoSam, at der i lovforslaget kun stilles krav til, at mindst én person i ledelsen af indsamlevirksomheden skal have gennemført en uddannelse i indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af affald. I deponeringsbekendtgørelsen er der fastsat krav om, at alle, der arbejder på deponiet, skal erhverve de såkaldte A- og B-beviser. Mere end 450 personer har deltaget og erhvervet disse nu, hvilket typisk tager mellem 10-15 dage.

RenoSam skal anbefale, at der stilles uddannelseskrav til de personer, der rent faktisk henter (indsamler/behandler) affaldet.

Overkapacitet og utilsigtet overkapacitet (§ 48, stk. 1)

En række kommuner og selskaber har i dag anlæg, der behandler genanvendeligt husholdnings- og erhvervsaffald, som fx forsortering, nedknusning, ballering og lignende. Desuden eksisterer der en række (fælles)kommunale komposteringsanlæg, der modtager haveaffald fra virksomheder.

Når de nye regler for genanvendeligt erhvervsaffald træder i kraft, vil kommuner med ovennævnte anlæg få en utilsigtet overskudskapacitet. Med hjemmel i kommunalfuldmagtsreglerne kan denne overskudskapacitet sælges til andre offentlige myndigheder og på det private marked. Såvel lovforslaget som Miljøstyrelsens udtalelser på dialogmødet den 10. november 2008 og DAKOFA-konferencen den 11. november 2008 peger på, at Miljøstyrelsen deler denne opfattelse.

RenoSam skal anbefale, at det gøres mere tydeligt i lovforslagets bemærkninger (afsnit 2.1.1), at kommunerne må stille overskudskapacitet til rådighed for det private marked.

RenoSam skal i øvrigt henlede Miljøstyrelsens opmærksomhed på, at et enigt affaldsudvalg i rapporten "En effektiv affaldssektor" fra 2004 anbefaler "at der findes en løsning på, at erhvervsvirksomheder får adgang til kommunale modtageanlæg på markedsmæssige vilkår" (se rapportens side 57, øverst).

Anbefalingen er en del af arbejdsgruppens samlede anbefaling til en ny model for ansvarsfordelingen for det genanvendelige erhvervsaffald.

Det ligger i anbefalingen, at (fælles)kommunale anlæg skal kunne tilbyde sortering/behandling af virksomhedernes genanvendelige affald på markedsmæssige vilkår. De skal dermed kunne optages i affaldsregisteret på linje med private genanvendelsesanstalt og indsamlere. Anbefalingen kom fra et helt enigt affaldsudvalg, hvorfor det undrer os, at anbefalingen ikke kan genfindes i lovforslaget.

RenoSam skal anbefale, at der sikres hjemmel i miljøbeskyttelsesloven til, at virksomhederne også fremover har adgang til kommunale anlæg på markedsmæssige vilkår.

Kommunalt affald

Kommunerne har en række virksomheder og institutioner, der producerer genanvendeligt affald. Det er RenoSams forståelse, at en kommune skal ses som én virksomhed. Kommunen kan derfor selv vælge at indsamle genanvendeligt affald fra sine virksomheder og institutioner.

Efterfølgende skal det genanvendelige affald naturligvis til et anlæg, der findes i affaldsregisteret. Kommunen kan naturligvis også vælge, at lade det være op til den enkelte virksomhed og institution selv at sørge for, at det genanvendelige affald håndteres korrekt.

Miljøstyrelsen gav på DAKOFA-konferencen den 11. november 2008 udtryk for, at Miljøstyrelsen også havde ovenstående forståelse. RenoSam skal derfor anbefale, at det af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at en kommune ses som én virksomhed.

Det svarer i øvrigt til den praksis, man har for større butikskæder, i det de selv har mulighed for at stå for indsamlingen af affald fra de enkelte butikker.

FARLIGT AFFALD

Farligt affald fra virksomheder skal, ifølge lovforslaget, reguleres som virksomhedernes øvrige affald. Det betyder, at genanvendeligt farligt affald fra virksomheder skal "flyde frit". RenoSam har tidligere tilkendegivet, at vi finder dette forslag uhensigtsmæssigt. Det gør vi fortsat og skal endnu en gang anbefale, at genanvendeligt farligt affald ikke underlægges samme system, som det øvrige affald fra virksomheder.

Det er RenoSams opfattelse, at farligt affald skal styres meget tæt, da selv små mængder kan anrette store skader, hvis det håndteres forkert. En sådan tæt styring, tror vi ikke på er mulig i en "fritvalgsordning".

Helt afgørende er det dog, at der opnås en fælles forståelse af, hvad der er "genanvendeligt farligt affald".

Affaldsfraktioner, der defineres som farlige, består ofte af en del, som er farlige og en del, som ikke er det. Eksempelvis sprayflasker, malerbøtter og

olieudskillere. For at en sådan fraktion skal betragtes som genanvendeligt, er det naturligvis den "farlige del", der skal genanvendes. I de tre eksempler er det således væsken, malingen og olien, der skal genanvendes, før der er tale om genanvendeligt farligt affald.

RenoSam skal anbefale, at ovenstående forståelse af hvad der er genanvendeligt farligt affald fremgår af bemærkninger til lovforslaget.

RenoSam skal endvidere anbefale, at der også laves en positivliste for de fraktioner af farligt erhvervsaffald, der kræves genanvendt.

RenoSams øvrige bemærkninger til "frit valgs ordningen" gælder også det genanvendelige farlige affald

VIRKSOMHEDERS BRUG AF KOMMUNALE ORDNINGER FOR HUSHOLDNINGSAFFALD

Da det genanvendelige erhvervsaffald ikke længere er kommunernes ansvarsområde, må kommunerne ikke lave ordninger for genanvendeligt erhvervsaffald og opkræve gebyr herfor. Der er en undtagelse herfor, og det er, at virksomhederne nu får adgang til de kommunale genbrugspladser.

Det meget firkantede "forbud" mod, at virksomheder må bruge kommunale genanvendelsesordninger for husholdningsaffald, vil i praksis give problemer. Der er etableret en række genanvendelsesordninger for husholdningsaffald, som virksomheder i dag kan anvende og betale for.

For nogle ordningers vedkommende vil det være en stor udfordring for kommuner og selskaber at holde virksomhederne væk. Det drejer sig om kubeordninger eller "affaldsøer", hvor indsamlingsmateriel til fx papir, glas og batterier er placeret på offentlige arealer, og hvor der både er bolig og erhverv. Her vil det i sagens natur være umuligt, at forhindre virksomheder i at lægge affald i indsamlingsmateriellet.

Tilsvarende problemstilling gør sig gældende i områder med etageejendomme, der indeholder både bolig og erhverv. Materiellet til affaldet vil typisk være placeret på et fællesareal – fx i gården. Også her vil det i praksis være meget vanskeligt at forhindre virksomhederne i at bruge beboernes indsamlingsmateriel.

Der er en reel risiko for, at borgerne kommer til at betale for virksomhedernes håndtering af genanvendeligt affald, uden at kommunerne i praksis kan gøre noget ved det. RenoSam finder, at dette er i direkte modstrid med nogle af de grundlæggende intentioner bag det politiske forlig, som fx ingen krydssubsidiering, øget gennemsigtighed og forureneren betaler.

RenoSam skal derfor anbefale, at der løsnes op for den meget snævre fortolkning, Miljøstyrelsen har lagt sig fast på i lovforslaget. Det vil gøre det muligt at finde praktiske løsninger på ovennævnte problemstillinger, når loven skal udmøntes.

Miljøstyrelsen bør være opmærksom på, at mange virksomheder landet over har valgt at bruge de (fælles)kommunale genanvendelsesordninger. Dette gør de frivilligt, da de til en hver tid kan vælge et privat alternativ, hvis de finder det mere attraktivt.

Når "fritvalgsordningen" træder i kraft medio 2010, ifølge lovforslaget, vil ovennævnte mulighed ikke være til stede. Virksomhederne skal vælge en "privat ordning", som kan vise sig at være dyrere end den kommunale ordning, de bruger i dag. Sker det, må det forventes, at virksomhederne reagerer, for hvorfor skal de tvinges til at bruge en ordning, som er dyrere end den de hidtil har brugt?

GENBRUGSPLADSER

Virksomheders adgang til genbrugspladser

Lovforslaget lægger op til, at virksomheder fremover skal betale et gebyr, der giver dem adgang til de (fælles)kommunale genbrugspladser. Adgangen skal ske efter de samme principper landet over, men det vil fortsat være den enkelte kommune/selskab, der fastlægger serviceniveauet på sine genbrugspladser. Principperne er fastsat af de partier, der stod bag den politiske aftale fra juni 2008. Principperne fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 48, stk. 4.

RenoSam er glade for, at virksomhederne i almindelighed får adgang til genbrugspladserne. Erfaringerne er, at de er glade for tilbuddet, og at det føre til en generel øget genanvendelse.

Desværre er vi ikke så begejstret for den valgte model – ikke mindst fordi et stort set enigt affaldsudvalg anbefalede en anden model. Men forligsparterne valgte i stedet en model, der ikke har samme brede opbakning blandt aktørerne på affaldsområdet.

Et centralt element i modellen er, at det er de "rigtige" virksomheder, der skal betale. Virksomhederne er derfor delt ind i fire forskellige erhvervsgrupper, og nogle virksomheder vil blive fritaget for at betale gebyr til genbrugspladsen. Lovforslaget ligger op til, at udvælgelsen af virksomheder skal ske via centrale registre – primært CVR og SKAT.

For at sikre at de politisk vedtagne principper følges og for at sikre en ensartet håndtering, vil det være mest hensigtsmæssigt, at udvælgelsen af virksomheder sker centralt. Dette vil desuden forebygge kritikken om konkurrenceforvriddning, der er en af de afgørende årsager til, at virksomhedernes adgang til genbrugspladser nu skal følge de samme principper. Udvalget kan ske i Miljøstyrelsen eller den "enhed", der skal stå for affaldsregister, affaldsdata, regulativer m.v.

RenoSam skal anbefale, at det af lovforslaget fremgår, at Miljøstyrelsen (eller en anden ansvarlig enhed) på kommuneniveau udvælger, hvilke virksomheder der skal betale gebyr, herunder hvilken af de fire erhvervsgrupper, de tilhører.

Øget pres på genbrugspladserne

Forslaget om at give virksomhederne adgang til genbrugspladserne vil naturligvis få praktiske konsekvenser. I dag har virksomheder ikke adgang til genbrugspladser over hele landet. Virksomhederne har endvidere ikke fri adgang, da der typisk er adgangskrav, herunder fx krav om hvor meget affald, man må aflevere om året.

Lovforslaget giver virksomhederne fri adgang, så længe de overholder adgangskravene til køretøjet. Tilsvarende skal det være tilladt at aflevere farligt affald, også det genanvendelige, på genbrugspladser. Begge dele vil medføre, at der modtages mere affald (inklusive farligt affald) fra virksomheder på genbrugspladserne end tilfældet er i dag.

Kommunerne og selskaberne påtager sig gerne denne opgave. Det må dog antages, at virksomheder, der afleverer farligt affald på genbrugspladserne ønsker en eller anden form for dokumentation, som de kan vise myndighederne i forbindelse med miljøtilsyn.

RenoSam skal anbefale, at det af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at der, ved udmøntningen af loven, vil blive taget stilling til de mere præcise regler for, at virksomhederne kan aflevere farligt affald på genbrugspladserne.

Krav om brugerundersøgelser

Det fremgår af lovforslaget, at Miljøministeren vil pålægge kommunerne at gennemføre brugerundersøgelser. Formålet er *"at fastslå fordelingen af genbrugspladsens brugere på henholdsvis husholdninger og virksomheder, herunder de definerede virksomhedsgrupper"*.

RenoSam er i almindelighed bekymret over, at man i miljøbeskyttelsesloven fastlægger krav om brugerundersøgelser, da det er en klar begrænsning af det kommunale selvstyre. Det ville have været mere hensigtsmæssigt, om man havde ladet det være op til kommunerne selv at vælge, om de vil lave brugerundersøgelser eller følge den centralt fastsatte fordeling på 15 % virksomheder og 85 % borgere. Dette var da også den oprindelige hensigt.

RenoSam skal anbefale, at kravet om brugerundersøgelser udgår og gøres til den enkelte kommunes valg. Alternativt bør det fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, at brugerundersøgelsen alene skal bruges til at fastsætte fordelingen mellem virksomheder og borgere.

Hverken i lovbemærkningerne (som det er tilfældet nu) eller i lovens udmøntning bør der stille krav til, hvordan brugerundersøgelserne skal gennemføres, og hvad de skal indeholde. Miljøstyrelsen eventuelle ønsker til sådanne undersøgelser vil mest hensigtsmæssigt kunne beskrives i en vejledning.

GENNEMSIGTIGE KOMMUNALE GEBYRER

Batterier (§ 48, stk. 2)

Det fastslås med formuleringen af § 48, stk. 2, at kommunalbestyrelsen ikke kan fastsætte gebyrer for indsamlingen af bærbare batterier og akkumulatorer.

Denne problemstilling er som sådan ikke en del af affaldsreformen men en konsekvens af, at der indføres producentansvar for batterier.

Forslaget skal derfor ses i sammenhæng med, at producenter og importører er pålagt at betale en afgift til staten, som skal dække kommunernes omkostninger til indsamlingen af bærbare batterier og akkumulatorer fra husholdninger.

RenoSam har været meget skeptiske overfor denne finansieringsform, da den ikke i udgangspunktet garanterer, at kommunerne får dækket alle sine omkostninger til indsamling af batterier. Hermed vil kommunerne ikke lovligt kunne finansiere den indsamlingsopgave, de pålægges i udkastet til "Batteribekendtgørelse".

På et møde den 19. november 2008 mellem Miljøstyrelsen og RenoSam blev problemstillingen drøftet og løst til begge parter tilfredshed. Løsningen fremgår af vedlagte supplerende hørings svar fra Renosam til udkast til "Batteribekendtgørelse".

Med Miljøstyrelsen garanti for, at den enkelte kommune er sikker på at få dækket sine faktiske indsamlingsomkostninger, bortfalder sekretariatets principielle bemærkninger til finansieringsformen.

Herreløst affald (§ 48, stk. 1)

Lovforslaget betyder, at alle affaldsopgaver skal gebyrfinansieres. Undtagelsen herfra er herreløst affald (§ 48, stk.1).

RenoSam skal anbefale, at der kom en præcisering i lovbemærkningerne om at lovliggørende selvhjælpshandlinger, der i sit væsentligste omhandler oprydning af affald, kan gebyrfinansieres, hvis udgiften til oprydning er uadholdelig.

Henlæggelser (§ 48, stk. 1 nr. 3)

Muligheden for at gebyrfinansiere dækningen af planlagte investeringer på affaldsområdet fjernes. RenoSam mener, der fortsat skal være adgang til at opkræve gebyrer til planlagte investeringer. Ved at have denne muligheden vil brugerne opleve mindre udsving i de kommunale gebyrer.

RenoSam er ikke enig i lovbemærkningerne (side 32) om, forskudsvis dækning af planlagte investeringer vil begrænse muligheden for at sikre gennemsigtigheden af de kommunale gebyrer. Det er uden tvivl muligt at illustrere et opsparelement i en gebyrberegning, ligesom det er muligt at fremvise de finansielle omkostninger baseret på låneoptagelse. Der er ingen forskel.

Konsekvensen af at forhindre kommuner og affaldsselskaber i at henlægge til planlagte investeringer bliver, at brugerne (borgere og virksomheder) vil komme til at opleve store spring i gebyrbetalingen, hver gang større investeringer lånefinansieres.

Det kan ikke afvises, at sådanne spring i affaldsgebyrerne vil medføre en politisk tilbageholdenhed i forhold til, at kommuner og affaldsselskaber får

gennemført større og nødvendige investeringer. Dette kan fx være særligt relevant i forhold til at etablere ny forbrændings- og deponeringskapacitet.

RenoSam finder det uhensigtsmæssigt at hjemlen til at henlægge fjernes, hvorefter der skrives i bemærkningerne (side 32), at kommunerne herefter skal kunne lånefinansiere alle større investeringer.

RenoSam forstår bemærkningerne sådan, at der i den almindelige drift godt kan opspares/henlægges til mindre investeringer, hvilket også er helt nødvendigt og fornuftigt. Det vil være uhensigtsmæssigt og administrativt tungt, hvis selv den mindste investering (herunder investeringen i anlæggets kaffemaskine og en ny container på genbrugspladsen) skal lånefinansieres.

RenoSam anbefaler, at der fortsat skal være mulighed for at gebyrfinansiere fremtidige investeringer. Subsidiært skal der opretholdes en hjemmel til at gebyrfinansiere mindre investeringer, så der ikke lovgivningsmæssigt kan opstå tvivl om denne mulighed.

Fastsættelse af gebyrer for hver affaldsordning (§ 48, stk. 3)

I bemærkninger (side 32) står der "Kommunalbestyrelsen skal beregne særskilte gebyrer for alle de fraktioner, som har særskilt konti i det kommunale budget- og regnskabssystem". I § 48, stk. 3 og bemærkningerne afsnit 2.1.1, og de øvrige bemærkninger til bestemmelsen henvises til "ordninger" og ikke til "fraktioner".

RenoSam forstår det sådan, at kravet om at beregne særskilte gebyrer for de enkelte affaldsordninger, går på de ordninger (og ikke fraktioner), der har særskilte konti i det kommunale budget og regnskabssystem.

RenoSam skal anbefale, at denne forståelse fremgår entydigt af bemærkningerne.

Principper for opkrævning af gebyrer og fritagelse (§ 48, stk. 4)

Med den nye bestemmelse bemyndiges Miljøministeren til at fastsætte principper for opkrævning af gebyrer, herunder regler om fritagelse og dokumentation for gebyrets sammensætning.

Det kommunale råderum til at fastsætte gebyrer for fx genbrugspladser forventes, med lovforslagets bemærkninger, væsentligt indsnævret. Det må vi leve med, da den politiske forligskreds, for så vidt angår virksomhedernes adgang til genbrugspladser, har valgt en meget detaljeret regulering.

Men som kommunal organisation beklager RenoSam denne indskrænkning i det kommunale råderum. Desværre synes bemærkninger også at tyde på, at det kommunale råderum til fastsættelse af gebyrer i almindelighed bliver indsnævret.

RenoSam skal anbefale, at detaljereguleringen på gebyrområdet alene kommer til at vedrøre virksomhedernes adgang til genbrugspladser og ikke rammerne for den øvrige kommunale gebyrfastsættelse.

Opkrævning af gebyr hos virksomhedens ejer (§ 48, stk. 7)

Det forslås, at gebyret for håndtering af virksomhedens affald fremover skal opkræves hos den CVR-registrerede ejer af virksomheden. RenoSam kan ikke støtte dette forslag, idet kommunerne hermed mister udpantningsretten overfor virksomhederne. Uden udpantningsret og prioritetsstilling i ejendommen vil kommunerne få væsentligt vanskeligere ved at inddrive eventuelle skyldige beløb fra virksomhederne.

Hvis forslaget gennemføres, er det RenoSams vurdering, at kommunerne vil få vanskeligere ved at inddrive gebyrerne fra de virksomheder, som er kendt af en bred vifte af myndigheder, som dårlige betalere. Dertil kommer, at kommunerne skal afholde væsentlige omkostninger til advokater/inkasso for at inddrive de skyldige beløb.

RenoSam skal anbefale at § 48, stk. 7, tages ud af lovforslaget.

De kommuner, der mener, det er hensigtsmæssigt at rette gebyret mod ejerne af virksomhederne, vil forsat have mulighed herfor i medfør af den eksisterende bestemmelse i § 48, stk. 5. De kommuner, der ikke mener, at sikkerheden er tilstrækkelig, skal forsat have mulighed for at rettet gebyrer imod den, som har tinglyst adkomst til ejendommen.

Udgifter til vedligeholdelse af det nationale register og affaldsdatasystem (§ 48, stk. 8)

Ministeren bemyndiges til at opkræve kommunalbestyrelsen et gebyr til dækning af udgifterne til drift og vedligeholdelse af nationale, digitale systemer for affaldsdata og for udarbejdelsen af affaldsregulativer. Kommunerne får i medfør af § 48, stk. 1, nr. 2 muligheden for at videreføre disse udgifter til borgere og virksomheder.

RenoSam opfatter det sådan, at det er intentionen at føre "forureneren betaler princippet" igennem i forhold til driften af det nationale register og affaldsdatasystem.

Sekretariatet finder at det er alle de parter, der har fordel af de fremtidige datasystemer skal være med til at finansiere driften. Det vil sige kommunerne, de registrerede indsamlingsvirksomheder, transportørerne, behandlingsvirksomhederne, forhandlere, mæglere samt miljøcentre og Miljøstyrelsen.

RenoSam anbefaler på den baggrund, at driftsomkostningerne til de digitale systemer deles af følgende tre parter:

- Kommunerne, som foreslået via § 48, stk. 8 jr. § 48, stk. 1
- Registrerede indsamlingsvirksomheder, transportører og behandlere, hvor gebyret kan opkræves i forbindelse med registrering (§ 45 d)
- Staten – statslig skattefinansiering

Ved at dele driftsomkostningerne på tre parter opnås den fordel at flere får indsigt i økonomien. En statslig skattefinansiering af en mindre del vil endvidere være medvirkende til at sikre, at der holdes skarpt øje med den samlede udvikling i driftsomkostninger.

INNOVATION

RenoSam er som udgangspunkt positive overfor at indføre instrumenter, der kan fremme innovationen på affaldsområdet.

RenoSam så gerne, at der blev oprettet en forsknings- og innovationsfond hvor staten og kommunerne havde mulighed for at finansiere innovative tiltag på affaldsområdet. Staten burde matche de investeringer, som kommunerne i fællesskab kunne etablere – efter samme model som på vandområdet. Den statslige finansiering kunne fx etableres ved at tilbageføre en del af affaldsafgifterne.

Når der indføres en mulighed for at tildele eneret, må det ligeledes betyde, at brugerne får en benyttelsespligt til de løsninger, der etableres. Det derfor væsentligt, at der opstilles nogle rammer, der kan være medvirkende til at sikre, at virksomhedernes og kommunernes omkostninger til benyttelse af ordningerne er proportionale med de miljømæssige gevinster, der kan opnås ved benyttelse heraf.

Miljøministeriet skriver, at der for særlig kritiske affaldsfraktioner, som f.eks. imprægneret træaffald, røggasrensningsprodukter, shredderaffald og PVC-affald, som i dag deponeres eller eksporteres til behandling i udlandet, har vist sig vanskeligt at få opført anlæg i fuld skala, der benytter sådanne nyudviklede, affaldsbehandlingsteknologier.

McKinsey konkluderer i en rapport fra 2003, at der vil være investorer i udvikling af behandling af miljøkritiske affaldsfraktioner, som sikrer en miljømæssig bedre behandling, men at det er nødvendigt, at der gives en eneret på en sådan miljømæssig oparbejdning, så der skabes en tilstrækkeligt indtjeningsmargin for investeringen.

Det konkluderes, at der i Danmark ikke er et tilstrækkelig volumen i at etablere flere sideordnede behandlingsanlæg, hvorfor sikkerheden for en rentabel produktion kun kan sikres, hvis behandlingen kan koncentreres på en eller ganske få virksomheder.

I en politisk aftale fra 2007 er forligspartnere enige om, at der med udgangspunkt i samfundsøkonomiske analyser skal identificeres reguleringstiltag (skærpede miljøkrav og udbud af eneretten til oparbejdning for mindst en afskrivningsperiode – op til 6 år), som understøtter udvikling af de nye behandlingsteknologier.

Rammer for nye, innovative løsninger

RenoSam finder det som udgangspunkt rigtigt at søge udvikling af nye behandlingsteknologier for særlige miljøkritiske affaldsfraktioner, som rummer miljøforbedringer på et samfundsøkonomisk veldokumenteret grundlag.

RenoSam finder det vigtigt, at der opstilles nogle veldefinerede rammer for at tildele eneret for behandling af udvalgte miljøkritiske affaldsfraktioner. Det kan f.eks. ske ved,

1. at nedsætte et partsammensat forum af forskellige interessentgrupper (industrielle partnere, forskningscentre, myndigheder, brugerinteresser /potentielle aftagere, leverandører af miljøkritiske fraktioner m.fl.), som tilvejebringer det overordnede beslutningsgrundlag for at etablere en særlig ordning,
2. at et partnerskabet formelt udvikler de rammer, som udviklingen af behandlingsteknologien skal foregå indenfor, sørger for tilpasning af reguleringsmæssige tiltag og fastsætter de konkrete betingelser knyttet til såvel udbud, overdragelse, varetagelse samt kontrol af eneretten,
3. at partnerskabet - når eneretten er etableret - løbende sikrer, at tildelt eneret forvaltes indenfor den på forhånd aftalte ramme. Finansieringen af omkostninger knyttet til eneretten bør i videst muligt kunne overvåges og reguleres af partnerskabet.

Når det overordnede beslutningsgrundlag er tilvejebragt, bør både erhvervsvirksomheder som offentligt retlige selskaber kunne byde på eneret til behandling af miljøkritisk affaldsfraktion.

EFFEKTIV FORBRÆNDINGS- OG DEPONERINGSSEKTOR

Funktionsopdelte regnskaber

Det er RenoSams vurdering, at forbrændingsanlæg og deponeringsanlæg, som i dag er drevet i udskilte selskaber (kommunale A/S, Interessentskaber) allerede udarbejder funktionsopdelte regnskaber for forbrænding og deponering, og at regnskaberne følger principperne i Årsregnskabsloven.

RenoSam ønsker dog samtidig at pege på, at landets el- og varmeproducerende forbrændingsanlæg i dag er reguleret af flere overlappende regnskabsregler, som udspringer af flere forskellige lovgivninger (elforsyningsloven, varmeforsyningsloven, det kommunale budget og regnskab).

Ifølge forslaget til ny § 50 b, stk. 2 foreslås indført hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler for den regnskabsmæssige adskillelse, herunder regler for fordeling af udgifter til f.eks. administration.

RenoSam skal anbefale, at et sådant eventuelt regelsæt udformes på et sådan måde, at det ikke i sig selv fører til behov for yderligere administration, som ikke er proportional med hensigten i regelsættet.

For at lette den administrative byrde for kommuner og affaldsselskaber bør staten sikre en koordinering af de mange centralt fastsatte krav, således at anlæggene kun skal aflægge ét regnskab.

Ifølge forslaget til ny § 50 b, stk. 3 foreslås indført hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om beregning af afskrivninger, opgørelse af åbningsbalance og værdiansættelse af aktiver. RenoSam ønsker at pege på, at der af Årsregnskabsloven følger forskellige afskrivningsmuligheder. Skal regnskabsdata danne grundlag for benchmarking,

jf. § 50 d, så forudsætter dette ensartede principper for afskrivninger og henlæggelser/hensættelser.

RenoSam skal anbefale, at opstilling af ensartede principper for bl.a. afskrivning udelukkede tilvejebringes som grundlag for benchmarking af forbrændings- og deponeringsanlæg, sådan som det sker i benchmarkingen i RenoSam.

Derimod er ensretning af afskrivningsprincipperne til gengæld et forholdsvis stort indgreb i kommuners og fælleskommunale regnskabsmæssige dispositioner, hvis det griber ind i deres valg af afskrivning efter anlæggenes konkrete etablering, drift og eventuel nedlukning.

RenoSam skal endvidere henlede Miljøministeriet på det notat fra DBO Kommunernes Revision om "Udredning om ændret regnskabspraksis i affaldssektoren", som RenoSam har sendt til Miljøstyrelsen 2. oktober 2008.

Som det fremgår af notatet, er der behov for visse modifikationer i forhold til en rigid anvendelse af samtlige regnskabsbestemmelser i årsregnskabsloven, herunder årsregnskabslovens vurderingsprincipper ved værdiansættelse af aktiver og passiver.

Obligatorisk benchmarking af forbrændings- og deponeringsanlæg

RenoSam er som udgangspunkt positiv overfor at gennemføre benchmarking af forbrændings- og deponeringsanlæg. Det er blot vigtigt, at erfaringerne fra benchmarking i branchen bliver indarbejdet, så der skabes tillid og engagement til de data og værktøjer, som danner grundlag for benchmarking. Det er også vigtigt, at benchmarking indgår som et tillidsvækkende ledelsesværktøj frem for at blive betragtet som en udefrakommende kontrolinstans.

Ifølge forslaget skal benchmarking anvendes til at måle anlæggenes økonomiske effektivitet samt miljø- og energieffektivitet, og som derved kan synliggøre udviklingen i affaldssektorens kvalitet og effektivitet. Benchmarkingen er et værktøj til, at forbrændings- og deponeringsanlæg gennemgår en løbende effektiviseringsproces.

Medlemmer i RenoSam har i flere år gennemført benchmarking på en række sammenlignelige driftsområder hos kommuner og fælleskommunale affaldsselskaber. Benchmarkingen har vist, at benchmarking blandt virksomheder med et ofte stort antal forskellige affaldsordninger, herunder forbrænding og deponering, fordrer en særdeles omhyggelig afgrænsning af de driftsaktiviteter, som ønskes sammenlignet. Denne ens afgrænsning kan ikke på forhånd tages for givet, når der tages udgangspunkt i de funktionsopdelte regnskaber.

For nogle forbrændingsanlæg kan der f.eks. være tilknyttet forskellige sideordnede aktiviteter, såsom mellemdeponering, omlastestationer, neddeling af affald, som ikke alle forbrændingsanlæg varetager. Nogle deponeringsanlæg er indrettet efter håndtering af flere forskellige typer affald til deponering, mens andre anlæg kun varetager deponering af en enkelt type. Generelt har RenoSam svært ved at se realistiske muligheder for meningsfuldt at sammenligne deponeringsanlæg, som har karakter af at være specialdepoter og fyldpladser.

Det er også klart, at oplysninger om anlæggets miljø-, service-, drifts- og økonomiske forhold ikke vil fremgå af årsregnskaber, opgjort på et ensartet grundlag.

Desuden er det erfaringen, at de data om ressourceforbrug (økonomi), service og drift, som indgår i benchmarkingen i RenoSam, ligeledes fordrer en omfattende kvalitetssikring af indberettede data for at sikre, at disse data er opgjort på et ensartet registreringsgrundlag og kan valideres efter konkrete årsregnskaber og grønne regnskaber/miljøredegørelser.

RenoSam finder det positivt, at lovforslaget slår fast, at benchmarking skal udføres af branchen, og at benchmarkingen kontrolleres og offentliggøres af Miljøstyrelsen.

Netop fordi der er opbygget solide erfaringer med benchmarking i RenoSam, vil foreningen foreslå, at det koncept (indberetningsskemaer og vejledninger), som allerede er udviklet i RenoSam, vederlagsfrit stilles til rådighed for alle forbrændings- og deponeringsanlæg. RenoSam har derfor allerede fremsendt nærmere informationer til Miljøstyrelsen om de hidtil indvundne erfaringer og de konkrete benchmarkingmaterialer, som er udviklet og afprøvet. Disse kan endvidere imødekomme behovet for at sikre ensartet indberetning f.eks. ved krav om anvendelse af særlige skemaer.

Erfaringerne fra benchmarking i RenoSam viser, at der er udviklet en simpel model for benchmarking, som med et begrænset administrativt ressourceforbrug udgør et værktøj for konkrete effektiviseringsprojekter. På grundlag af de erfaringer RenoSam har høstet på området, er det ikke sandsynligt, at Miljøstyrelsen kan gennemføre benchmarking af forbrændings- og deponeringsanlæg inden for en samlet ramme af 0,5 mio. kr. pr. år i driftsudgifter. Også af den grund stiller vi vores benchmarkingkoncept vederlagsfrit til rådighed for sektoren.

Regulativer

RenoSam er positiv over for, at der etableres et nationalt paradigme for regulativer, og at kommunernes råderum ikke indskrænkes, idet paradigmerne blot indeholder de lovpålagte ordninger nationale definitioner.

RenoSam er positiv over for, at kommunerne fortsat får mulighed for at indføre særregler for f.eks. at pålægge virksomheder og borger at frasortere nye fraktioner til genanvendelse.

Datamodellen – indberetning af data om affald

RenoSam er positiv over for datamodellen og ser frem til en model, som kan imødekomme behov og ønske såvel ved tilsyn og affaldsplanlægning.

Kommunerne kan således prioritere tilsynene til de virksomheder, som ikke frasorterer genanvendelige materialer i et omfang som forventet. Den manglende sortering kan bl.a. være en konsekvens af markedssvigt eller lave priser på genanvendelige materialer.

RenoSam ser det som en stor udfordring at etablere og drive modellen og vil selvfølgelig gå positivt ind i arbejdet med etablering af datamodellen.

Piktogrammer

Det fremgår af loven og de tilhørende bemærkninger, at indsamlingsmateriel, for så vidt angår genanvendeligt erhvervsaffald, skal mærkes ens – med særlige piktogrammer. Piktogrammerne skal fastlægges af miljøstyrelsen.

RenoSam er glade for, at kommuner og selskaber fortsat selv kan vælge, hvordan de vil mærke det indsamlingsmateriale, de bruger overfor borgere og virksomhedernes ikke genanvendelige affald.

LOVFORSLAGETS ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER FOR DET OFFENTLIGE

I bemærkningerne til lovforslaget under afsnittet økonomiske og administrative konsekvenser for kommunerne, er det beregnet, at kommunerne vil kunne opnå en besparelse på 76 mio. kr., idet kommunerne vil have mindre udgifter til f.eks. anvisning af genanvendeligt erhvervsaffald, fastsættelse af retningslinjer for gebyr for virksomheders brug af genbrugspladser samt udarbejdelse af regulativer og dataindberetning.

Det fremgår ikke af lovforslaget, hvordan man har beregnet de 76 mio. kr. RenoSam finder, at der er en række faktorer, der peger i retning af, at der ikke er nogen besparelser.

- Det bliver ikke nemmere at lave regulativer, blot fordi der laves standardregulativer. Ikke mindst første gang kommunerne skal tilpasse sine regulativer, må det antages at blive en stor opgave. Herefter er det den samme opgave som i dag, måske endda større, da man jo skal sikre sig, at regulativer ligger inden for standardregulativets rammer. Det er jo ikke en vejledning men et lovkrav.
- Kommunerne fortsat har en opgave med at sikre, at al det vejledende materiale og de informationer, der i dag ligger i regulativerne, føres over i et andet "medie" og kommer ud til borgerne.
- Medmindre styrelsen påtager sig opgaven med at fortælle kommunerne, hvilke virksomheder der skal betale gebyr til genbrugspladserne, vil der heller ikke være tale om en besparelse – tværtimod skal mange kommuner til at løfte en opgave, de bevidst har valgt fra.
- Hvis den utilsigtede overkapacitet på (fælles)kommunale anlæg ikke kan stilles til rådighed for markedet, vil det medføre væsentlige økonomiske tab for kommunerne.
- Kommunerne kan risikere, at tilsynsindsatsen skal øges i tider med lave priser på genanvendelige materialer. Der skal under alle

omstændigheder et øget tilsynsfokus på det forbrændings- og deponeringsegnet affald fra virksomhederne.

- Hvis udpantningsretten overfor virksomheder fjernes, vil det utvivlsomt medføre vanskeligheder med at inddrive gebyrer fra nogle virksomheder, hvilket vil være ensbetydende med tab.
- Hvis kommuner og affaldsselskaber ikke længere kan opkræve gebyrer til fremtidige investeringer, vil det medføre markante negative økonomiske konsekvenser.
- Mange kommuner fremover skal opkræve gebyr fra virksomheder samt udvælge hvilke virksomheder, der skal betale gebyr til genbrugspladser (medmindre Miljøstyrelsen, som anbefalet, påtager sig denne opgaven).
- Kommunerne fremover forsat skal have fokus på klassificering af affaldet.
- Kommuner forpligtes til at indgå i benchmarking af forbrændings- og deponeringsanlæg.

En besparelse på ca. 76. mio. kr. betyder, at kommunerne i gennemsnit kan nedsætte deres renovationsafgift med ca. 30 kr. pr. husstand. Som konsekvens heraf skal kommunerne afskedige ca. 100 medarbejdere i kommunernes affaldsafdelinger.

RenoSam deler ikke Miljøstyrelsens optimistiske vurdering af besparelsen og forslår derfor, at besparelsen verificeres ved nærmere undersøgelser, inden besparelsen indgår i samlet økonomisk vurdering af lovforslaget.

